[illegible] Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 766
Marți 29 august 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Muncă rodnică pe ogoare

Toată atenția pregătirii însămînțărilor de toamnă

Ne mai despart puține zile de momentul cînd vor începe însămînțările de toamnă. Experiența de pînă acum a demonstrat pe deplin oamenilor muncii de pe ogoare că obținerea unor recolte bogate de păioase la hectar depinde în cea mai mare măsură de pregătirea temeinică a lucrărilor de însămînțări.

In această privință, de mare importanță este executarea arăturilor la timp și la adîncimea corespunzătoare și menținerea lor ca ogor negru, prin discuiri și grăpări care creează un bun pat germinativ semințelor.

Din datele primite de Ministerul Agriculturii reiese că arăturile adînci de vară s-au executat pînă acum cîteva zile în proporție de 79 la sută față de plan. Cele mai bune rezultate au fost obținute în regiunile București, Dobrogea, Banat și Crișana. Nu același lucru se poate spune însă despre ritmul în care se execută arăturile adînci în regiuni cum sînt Mureș — Autonomă Maghiară, Cluj, Brașov, Bacău, Iași, unde suprafețele arate săptămîna trecută au fost foarte mici, în comparație cu posibilitățile existente.

Avînd în vedere faptul că arăturile adînci pot fi executate în prezent în condiții foarte bune și că s-au eliberat de la treieriș și de la alte lucrări majoritatea tractoarelor, se impune ca, în cursul acestei săptămîni. în regiunile rămase în urmă cu executarea acestei lucrări să fie mobilizate toate forțele de lucru, astfel încît pînă la 1 septembrie să fie îndeplinit în întregime planul arăturilor pentru însămînțările de toamnă. In această privință, trebuie depuse toate eforturile ca atunci cînd porumbul, sfecla de zahăr, sau floarea-soarelui ajung în faza de coacere, recoltatul să se facă grabnic, iar lucrările de pregătire a terenului pentru semănat să se efectueze imediat. O dată cu arăturile trebuie încorporate în sol cantități cît mai mari de îngrășăminte naturale și chimice.

O deosebită atenție trebuie acordată pregătirii din vreme a semănătorilor de păioase. In S.M.T.-uri, pînă acum aceste mașini au fost reparate în procent de 74,9 la sută, iar în gospodăriile de stat în procent de 89 la sută. Dacă în S.M.T.-urile din regiunile Bacău și Suceava sau în gospodăriile de stat din regiunile Dobrogea și Suceava reparația semănătorilor a fost de acum terminată, în S.M.T.-urile din regiunile Hunedoara, Crișana și Cluj sau în gospodăriile de stat din regiuni cum sînt Argeș sau Bacău, procentele realizate la aceste lucrări sînt încă mici.

Obținerea unor recolte bogate de grîu în anul viitor este condiționată de folosirea la semănat numai a semințelor de bună calitate, din soiurile cele mai productive. In ultima săptămînă, pregătirile pentru organizarea schimbului de semințe au fost intensificate. Este necesar ca la laboratoarele de controlul semințelor să se lucreze acum mai intens pentru a se emite buletinele de analiză a semințelor la vreme. Totodată, unitățile socialiste, îndeosebi cele din regiunile Suceava, Bacău, Oltenia, Hunedoara și Brașov, au datoria să intensifice trimiterea probelor de semințe la laboratoare și să ia măsuri pentru tratarea tuturor cantităților de semințe ce vor fi folosite la semănat.

„Graficul întrecerii spune totul"

Cum nu fusesem de cîțiva ani pe la S.M.T. Ciulnița, discuția mea cu tovarășul director Tudor și cu tov. Tudorache, președintele comitetului sindicatului, vechi cunoștințe, a început cu privire la marile transformări ce au avut loc aici, în ultimii ani. Într-adevăr, pe locuri unde nu creșteau decît ciurlanii și mărăcinii, au fost ridicate zeci de construcții, ateliere, remize, grupuri sociale. Mecanizatorii au azi asigurate condiții deosebit de bune atît de muncă cît și de trai.

— Toate-s frumoase. Și uzina electrică, și cantina, și construcțiile pentru familiști, și clubul; dar cum stați cu întrecerea socialistă, cu planul de producție? întreb eu.

— Înainte de începerea campaniei, îmi spune tov. Tudorache, în consfătuirile de producție ce s-au ținut în grupele sindicale, mecanizatorii noștri și-au reînnoit angajamentele luate anterior. Angajamentele lor în campania de vară au fost axate pe scurtarea timpului de recoltare, pe executarea arăturilor adînci și pe calitatea lucrărilor, pe realizarea de economii cît mai mari.

— Și care sînt rezultatele?

Răspunsul la această întrebare este scurt, precis:

— Graficul întrecerii spune totul. Să-l vedeți...

...Iată-ne în fața unui grafic mare așezat pe peretele din stînga de la intrarea în sediul stațiunii. Privind pătrățelele hașurate cu albastru și comparîndu-le cu cifrele care indică planul de producție, îți dai imediat seama de rezultatele obținute în întrecerea socialistă de către fiecare tractorist și brigadă în parte. Privirile îți sînt atrase imediat de două coloane ale cărei părți hașurate se ridică mult deasupra cifrei ce indică planul. Sub una stă scris Ilie Pațirea, iar sub cealaltă Petre Năstase. Primul tractorist este din brigada a 3-a, și lucrează pe ogoarele gospodăriei colective „Timpuri Noi" din Cosîmbești. În cinstea zilei de 23 August tractoristul Pațirea a reușit, prin folosirea întregii capacități de lucru a tractorului și a timpului bun de muncă, să realizeze o depășire a planului din campania de vară cu 78 la sută. El a executat 478 hantri arătură normală față de 269 cît prevede planul. Această mare depășire a planului i-a adus de altfel titlul de fruntaș pe stațiune. Pe tractorul lui flutură astfel 2 stegulețe: de fruntaș pe stațiune și de fruntaș pe brigadă.

Cel de-al doilea este din brigada a 6-a. Întrecîndu-se cu Radu Mihalcea, Năstase a executat 382 de hantri arătură normală, față de 269 cît are în plan, obținînd o depășire de 42 la sută. Cu această depășire el a ocupat locul al 2-lea pe stațiune și primul în brigada lui.

Coloane hașurate mai sus decît indică planul, sînt mai multe pe acest grafic. Așa sînt, de pildă, cele din dreptul lui Tănase Constantin și Matei Dumitru din brigada a 2-a, sau a lui Radu Alexandru din brigada a 6-a.

Privit în ansamblu, graficul arată o strînsă luptă între tractoriști pentru ocuparea unui loc cît mai bun în clasamentul întrecerii socialiste.

Coloanele care indică întrecerea pe brigăzi arată, de asemenea, o strînsă luptă în această privință. În frunte se află brigada a 6-a, condusă de Dumitru Constantin, cu 99,5 la sută, urmată de a 2-a (șef de brigadă C-tin Taifas, cu 86.5 la sută) și de a 7-a (șef de brigadă Ivan Velicu, cu 81,8 la sută). Brigada cu rezultatele cele mai slabe este a 9-a condusă de Ștefan Șerbu și se află cu 11,4 la sută sub procentul mediu pe stațiune.

Desfășurînd cu însuflețire întrecerea socialistă, în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii din S.M.T. Ciulnița, au executat în decada de la 10 la 20 august, peste 9.100 de hantri arătură normală. Graficul realizării planului pe stațiune s-a ridicat astfel, la 74 la sută, adică cu 21 la sută mai sus decît în decada precedentă. În această decadă cel mai mare volum de lucrări s-a efectuat la arături adînci de vară: peste 7.000 de hantri.

În această decadă 6 tractoriști au lucrat din plin și la tocatul porumbului pentru siloz în mai multe gospodării colective. Mai trebuie adăugat că în aceste zile este forfotă mare și la atelierul mecanic: se termină reparația semănătorilor de păioase cu care se va lucra în campania de toamnă de care ne mai despart numai puține zile.

V. CAZACU

Fruntași la arături adînci

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Lipova, regiunea Banat, au întîmpinat marea zi de 23 August, cu rezultate frumoase în muncă.

Astfel, ca urmare a bunei organizări a muncii și folosirii întregii capacități de lucru a utilajului în acest raion, zilele trecute s-au executat arături adînci de vară pe o suprafață de 10.144 ha. (planul fiind realizat în proporție de 101,4 la sută).

Cele mai mari suprafețe au fost arate la gospodăriile agricole colective din Fibiș (670 ha.), Alioș (480 ha.), Zăbrani (480 ha.), Sîmbăteni (400 ha.) și Mașloc (350 ha.).

Un sprijin însemnat în obținerea acestor rezultate importante l-au dat mecanizatorii din cele două S. M. T.-uri Neudorf și Fibiș care, antrenați în întrecere socialistă s-au situat pe primul loc în regiune, în ce privește executarea acestor lucrări.

În vederea fertilizării solului, conducerile gospodăriilor colective din raion se preocupă în prezent și de transportarea și încorporarea a cît mai importante cantități de îngrășăminte naturale, în vederea obținerii unor producții sporite la hectar în anul viitor.

FRANCISC WILD
corespondent

La combinatul agro-avicol

Combinatul agro-avicol din comuna Crevedia, regiunea București, unitate agricolă în plină dezvoltare, contribuie la aprovizionarea Capitalei cu produse de cea mai bună calitate. In clișee: 1) Sfecla furajeră a fost anul acesta irigată. Unele rădăcini de sfeclă au ajuns să cîntărească peste 10 kg. 2) Rațele, cărora le sînt create condiții de creștere dintre cele mai bune, sînt îngrijite de muncitoarele fruntașe Ecaterina Neamțu și Elena Matei. 3) Zilnic cîte un vagon de struguri este cules și trimis pe piețele din Capitală.

Parcă s-a născut colectivist

Era într-o primăvară...

Dumitru Mureșan opri căruța la capătul ogorului. Potrivi plugul și începu să are. Mai mult rîcîia pămîntul. Gheorghe Luncan se abătu pe acolo și intră în vorbă cu gospodarul:

— Ce vrei să scoți de aici, frate?

— Porumb, ce să scot...

— Din așa arătură? Asta nu-i arătură ce faci tu...

— Apoi dacă n-am altă putere...

Mureșan nu voia, pe semne, să vadă că alături de ogorul lui duduia un tractor. Luncan, dinadins căuta să aducă vorba numai despre ce se petrecea alături. Și arătă pămîntul bine îngrășat, afînat, arat încă din toamnă, tractoarele ce înaintau trufașe și-i spuse:

— Vezi, frate, noi am pus de acum știința la treabă...

Mureșan nu-i răspunse. Își lăsă privirile în pămînt, parcă vinovat de ceva și porni apoi în urma plugului.

★

Toamna veni repede...

Mureșan se pomeni admirînd porumbul de alături. Era înalt, cu știuleți mari, cît cotul, grei. Mureșan cîntări în gînd recolta cînd o voce îi abătu atenția de la socoteli:

— Ei, ce zici de porumbul nostru?

Mureșan, ferindu-și privirea de aceea a lui Luncan, îngăimă:

— Mda... A crescut bine...

— Măi, frate, făcu Luncan parcă aluzie la gîndurile ce-l potopeau, eu văd că tu nu prea te bucuri.

— Da ce să fac, să sar într-un picior?

— Nu... Dar parcă nu ți-s boii acasă.

— Nu mi-s, răspunse Mureșan posac.

Era cătrănit de gînduri. Îi era parcă rușine de porumbul lui pipernicit. În suflet i se strecură o undă de regret. Așa pățise și cu grîul. Dar își pusese nădejdea în porumb. Și cînd colo...

— Așa nu mai merge, vorbi el ca pentru sine.

Luncan, nădindu-i parcă gîndurile, zise:

— Atunci ce mai aștepți? Vino la noi...

— Lasă, nu mă învăța pe mine ce să fac!...

★

Pe aici n-a pus piciorul. Dumitru Mureșan se simțea stingher pe scaun. Se uita cînd într-o parte, cînd în alta de parcă fiecare lucru l-ar întreba ceva. În camera de alături, la picup, se învîrtea o placă. Cînta iute o sîrbă și parcă se vedea în joc, bătînd pămîntul cu călcîiul.

Îl apucă nădușala. Simți de pe frunte cum i se preling, fierbinți, broboane de sudoare. Își mîngîie ușor, cu palma lată, obrajii încinși de căldură. Deodată muzica încetă.

— Veniți mai aproape...

— Unde? Aa...

Nici nu se dumeri bine și se trezi în fața cu o pîlnie. Apoi își auzi numele. „Și-acum, dragi ascultători — spuse responsabilul cu radioficarea — tovarășul Dumitru Mureșan ne va povesti despre felul cum a intrat în gospodăria noastră colectivă. El e printre cei aproape 200 care au intrat în anul 1961, pînă acum. Au mai rămas doar cîțiva. Încolo tot satul a intrat în colectivă".

Noi ogoare unite

Un nod i se puse în gît. Simțea uscăciune în gură. Îi bătea inima în piept, mai să se spargă. Se aplecă puțin și începu apăsat: „Eu, Mureșan Dumitru, m-am înscris în gospodăria colectivă pentru a trăi mai bine. Am văzut care-i drumul drept și cum vine belșugul în casa omului. Acum eu, Mureșan..."

★

În Sînnicolaul Romîn, în fața difuzoarelor, instalate în case, oamenii ascultau cu luare aminte vocea consăteanului lor. Gheorghe Luncan se întoarse spre soție și-i zise:

— Îl auzi, nevastă, pe Mureșan? Vorbește de parcă s-a născut colectivist...

AL. SILAGHI

In ziua avansului

Douăzeci și șapte de familii cu 56 de hectare la înființare; 306 familii și 900 de hectare acum, după trei ani. Recolte bune, obținute an de an, și o permanentă muncă politică de popularizare a lor, iată cum se explică creșterea rapidă a gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din Smeeni, raionul Buzău.

Cu cîteva zile în urmă, la Smeeni, s-a repartizat avansul în natură. Numai ca avans, colectiviștii au primit cîte 5 kilograme de grîu la ziua-muncă. Întovărășiții din comună, care au ținut să fie cu toții oaspeți la sărbătoarea colectiviștilor, au vrut să afle cum de poate gospodăria să dea un avans în grîu atît de mare? Li s-a spus care a fost recolta și întovărășiții au aflat cu uimire că producția la hectar a gospodăriei colective a întrecut cu mult pe cea obținută de ei.

O dată cu avansul în grîu, colectiviștii au primit și un avans bănesc: cîte opt lei la ziua-muncă.

Printre fruntașii gospodăriei se află Colț Ion, Oncel Iamandi, și Bobea Gheorghe Imandi, de pildă, a primit, numai ca avans, 1.360 de kg de grîu și peste 2.000 de lei.

De la sărbătoarea avansului în grîu și a noului avans în bani au plecat mai mulți colectiviști decît veniseră. Aceasta din pricină că șapte dintre întovărășiții oaspeți au hotărît să scrie pe loc cereri de intrare în gospodăria colectivă și să roage adunarea generală să le aprobe imediat. Adunarea generală le-a satisfăcut dorința. In zilele ce au urmat repartizării avansului, noi întovărășiți au depus cereri.

C. BERESCU
corespondent

Sectorul zootehnic de la gospodăria agricolă colectivă Clucereasa este în continuă dezvoltare. Fotografia noastră înfățișează o parte din vacile de rasă ale gospodăriei

SĂ ORGANIZĂM TEMEINIC REPRODUCȚIA OVINELOR

Analizînd situația actuală a creșterii ovinelor și în special a celor cu lînă fină și semifină, ca urmare a măsurilor ce s-au luat în ultimii 2—3 ani, plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. a trasat noi sarcini privind dezvoltarea acestui sector, astfel încît într-un viitor destul de apropiat să creăm în țara noastră o bază trainică de aprovizionare a industriei ușoare cu lînuri de cea mai bună calitate.

Realizarea acestei sarcini este posibilă avînd în vedere dezvoltarea multilaterală a unităților agricole socialiste, posibilitățile mari de care ele dispun și condițiile îmbunătățite de întreținere și îngrijire care permit organizarea creșterii animalelor pe baze științifice și folosirea celor mai avansate metode tehnice. Obiectivul cel mai important este lichidarea importului costisitor de lînuri, începînd cu anul 1962. Pentru traducerea în viață a acestei sarcini importante trebuie luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice.

Experiența anilor trecuți ne arată că organizarea temeinică a reproducției și dirijarea acesteia către obiectivul urmărit are o mare însemnătate pentru asigurarea creșterii efectivelor de oi din rasele de mare productivitate și sporirea cantității de lînuri de calitate.

Pentru organizarea în bune condiții a campaniei de reproducție a ovinelor din această toamnă trebuie să tragem învățămintele necesare, lichidînd deficiențele de pînă acum.

NUMAI BERBECI DE ÎNALTĂ VALOARE ZOOTEHNICĂ

Deși se cunosc formele de ameliorare a raselor autohtone cu diferite rase superioare de ovine, totuși în unele regiuni, datorită unei slabe preocupări pentru această problemă, încă se mai găsesc în turme pe scară destul de mare, berbeci neautorizați sau interziși de la montă. Astfel de cazuri se întîlnesc în regiunile București (raioanele Zimnicea, Tr. Măgurele, Titu etc.), Argeș (raioanele Slatina, Costești etc), Oltenia etc. Este necesar ca în perioada scurtă ce a mai rămas pînă la începerea campaniei de montă, organele tehnice zoo-veterinare, ajutate de organele puterii locale să revizuiască cu atenție modul în care este asigurat necesarul de berbeci de rasă în stațiunile comunale de montă și în stațiunile de însămînțări artificiale la oi. Totodată se va verifica calitatea acestora, pregătirea lor în vederea campaniei, concomitent cu verificarea tuturor berbecilor deținuți de crescători în vederea eliminării totale a celor necorespunzători. Este știut că fără îndeplinirea riguroasă a acestor prevederi, eforturile tehnice, materiale și financiare pe care le cheltuim anual pentru organizarea reproducției ovinelor, ar fi irosite.

În asigurarea numărului de berbeci, ținem să precizăm că în stațiunile comunale de montă și în special în centrele și stațiunile de însămînțări artificiale nu au ce căuta exemplare cu caracteristici productive și de conformație inferioare materialului aflat în turmele unităților agricole socialiste. Să urmărim ca berbecii să fie într-adevăr amelioratori, atît în ce privește cantitatea de lînă cît și calitatea ei. Dispunem de un număr suficient de berbeci buni pentru ca exemplarele necorespunzătoare să fie eliminate, chiar în alternativa cînd nu le putem înlocui integral. Există posibilitatea — și pe acest drum trebuie să mergem — ca numărul de oi repartizat pe berbec să fie încă mult ridicat. Pentru aceasta trebuie nu numai să organizăm monta în mod corespunzător, ci să o dirijăm astfel încît să dispară caracterul primitiv al acestei acțiuni: monta la întîmplare.

În ultimii ani, numărul oilor însămînțate artificial a crescut într-un

Ing. GH. POSEA
din Ministerul Agriculturii

(Continuare în pag. 4-a)

In primele zile

Membrii gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din Bogdănița, raionul Bîrlad, au început însilozările porumbului, folosind o tocătoare de la S.M.T. Zorleni, acționată de un tractor condus de tov. Galer Vasile. În primele zile de lucru au și fost însilozate 150 de tone de porumb din cele 650 tone planificate.

Pînă acum s-au evidențiat la această importantă lucrare colectiviștii din brigada a 3-a condusă de candidatul de partid Ciobanu Mihai.

I. BOLEA
corespondent

Acordăm toată atenția însilozării furajelor

Efectivul de animale proprietate obștească al gospodăriei noastre a crescut an de an, ajungînd în prezent la 800 capete bovine din care 300 vaci cu lapte și 200 vițele, 1.550 oi, 400 porci la îngrășat, 100 scroafe de prăsilă, 1.800 rațe etc.

Paralel cu creșterea numărului de animale, noi ne-am preocupat și de asigurarea unor furaje variate — baza sporirii producției de carne, lapte, lînă și alte produse de origină animală.

Întrucît principala hrană pe timpul iernii s-a dovedit a fi nutrețul însilozat, gospodăria noastră din Bod va însiloza în acest an aproape 19.000 tone cu furaje.

În afară de cele 2.500 tone de porumb siloz, noi vom însiloza în amestec cu porumb și chiar separat mari cantități de alte furaje, cum sînt coletele de sfeclă de zahăr (3.000 tone) diferite ierburi, capitule de floarea-soarelui și o însemnată cantitate de borhot pe care o procurăm de la fabrica de zahăr Bod.

Deși la noi porumbul nu a ajuns în faza de lapte-ceară, totuși și noi ne pregătim de acum în vederea campaniei de însilozări. Astfel, ne asigurăm spațiul de însilozare conform planului stabilit din vreme. Am curățat și dezinfectat toate silozurile existente, atît cele executate la suprafață cît și cele semiîngropate. De asemenea, pentru a spori capacitatea de însilozare, în prezent construim încă 5 silozuri la suprafață care vor fi terminate în curînd.

Între timp noi verificăm cu multă atenție starea de vegetație a celor 80 de ha cultivate cu porumb pentru siloz, pentru a-l recolta în faza de lapte-ceară, perioada optimă pentru însilozare în care planta are cantități mai mari de substanțe nutritive și suculența necesară pentru obținerea unui nutreț însilozat de cea mai bună calitate.

Ținînd seama de condițiile favorabile din acest an, o parte din porumbul destinat pentru siloz și care promite o recoltă bună de boabe îl vom opri pentru boabe.

MIHAI BEJAN
președintele gospodăriei colective „Horia Cloșca și Crișan", comuna Bod, regiunea Brașov.

1.400 de tone

La gospodăria agricolă de stat Babadag, regiunea Dobrogea, se lucrează în aceste zile de zor la însilozarea furajelor. Pentru a asigura o hrană consistentă și din abundență animalelor — și în primul rînd vacilor de lapte, — pe timp de iarnă, muncitorii de aici au însilozat pînă acum 1.400 de tone de porumb siloz, în amestec cu soia și 1.400 tone de borceag.

Acțiunea de însilozare continuă.

CONSTANTIN DOLNICEANU
corespondent

Pe marginea unui concurs

Cel de-al VI-lea Concurs al formaţiilor artistice de amatori de la oraşe şi sate, s-a încheiat dar emoţionantele manifestări pe care ni le-a oferit rămîn vii, de neşters, în minţile noastre. Fiecare din cele nouă zile de întreceri a avut frumuseţea şi pitorescul ei, a adus în faţa spectatorilor autentice talente.

Rezultatele întrecerilor finale sînt acum cunoscute iar bucuriile celor care şi-au văzut munca răsplătită cu diplome şi distincţii sînt gustate din plin.

Desigur, nu a fost de loc uşor pentru juriu să aleagă pe cei mai buni, multe formaţii avînd o valoare artistică, foarte, foarte apropiată. De aceea uneori această problemă s-a rezolvat: împărţind locul întîi la două formaţii. Aşa s-a întîmplat şi cu brigăzile artistice de agitaţie din:

...SINTANA ŞI PECINEAGA

Este un merit incontestabil al acestor două brigăzi de a fi prezentat la un înalt nivel artistic problemele actuale ale gospodăriilor noastre colective, viaţa nouă a colectiviştilor schimbările fundamentale petrecute în satele noastre.

Cele două gospodării colective sînt aşezate fiecare la o extremitate a ţării. Sintana la marginea cîmpiei de vest anticipînd pusta, Pecineaga lîngă Dunăre, în stepa dobrogeană. Fiecare din aceste două sate s-au ridicat la lumină în anii regimului democrat-popular păşind pe drumul agriculturii socialiste. Acest adevăr l-au exprimat prin vers şi cîntec măiestrit îmbinate, cele două brigăzi artistice.

Primii au urcat pe scenă cei din Pecineaga. Ei au arătat convingător că belşugul Dobrogei de aur se datorează colectivizării agriculturii. Intr-o regiune altădată vlăguită de sărăcie, mizerie şi analfabetism au înflorit azi zeci şi zeci de gospodării colective milionare. Printre acestea se numără şi cea din Pecineaga, raionul Măcin. Brigada artistică de agitaţie a arătat cu mîndrie că gospodăria colectivă „Griviţa Roşie" din Pecineaga are un fond de bază de 3.700.000 lei, mii de păsări, 4.300 de oi, 360 de vaci, 580 de porcine, recolte îmbelşugate. La Pecineaga, pe malul bătrînei Dunăre, pe locurile unde vîntul vălătucea mărăcinii stepei, rodesc azi vii şi livezi, se face agricultură irigată.

Brigada artistică de agitaţie din Sintana a urcat pe scenă cu dorinţa fermă de a păstra titlul de laureată obţinut la cel de-al V-lea Concurs. Cum putea realiza acest lucru? Infăţişînd la un înalt nivel artistic succesele gospodăriei lor colective „Viaţă Nouă", traiul îmbelşugat al colectiviştilor.

Membrii brigăzii au înfăţişat sugestiv drumul pe care l-a parcurs această colectivă din anul 1950 cînd avea un fond de bază de 25.457 lei, pînă azi cînd el se ridică la 12 milioane lei! Au adus pe scenă porumbul şi floarea-soarelui, puii şi porcinele, într-o veritabilă „paradă a belşugului", au vorbit despre recoltele mari ce le obţin din cultura cîmpului, despre veniturile din zootehnie (spectatorii nu şi-au precupeţit aplauzele cînd au auzit că colectiva obţine un venit de 2 milioane lei de pe urma porcilor îngrăşaţi) au vorbit despre ajutorul pentru bătrîni şi casa de odihnă pe care colectiviştii o au la Moneasa.

Plecînd din prezent, brigada artistică a prefigurat şi viitorul: în anul 1975, gospodăria colectivă din oraşul agricol Sintana va avea un fond de bază de 60 de milioane lei.

Sintana şi Pecineaga. Două comune ale ţării care păşind pe drumul agriculturii socialiste au obţinut succese răsunătoare. Aplaudînd călduros evoluţia pe scenă a celor două brigăzi artistice de agitaţie, spectatorii au aplaudat în acelaşi timp munca şi hărnicia colectiviştilor milionari din Sintana şi Pecineaga.

TRISCAŞII

Triscaşii din Leşul Ilvei, raionul Năsăud, au ajuns anul acesta pentru a patra oară în finală. Acolo, la căminul cultural din comuna lor de la poalele Heniului, stau diplome care arată că talentul acestor harnici întovărăşiţi a fost răsplătit cu premiul I, II şi III la celelalte concursuri.

Trişcaşii din Leşul au învăţat doinele din tată în fiu, le-au îmbogăţit cu fiecare generaţie. I-a chemat vreo dată, cineva în trecut, la vreun concurs în Capitala ţării? Le-a dat vreo oficialitate burgheză cinstirea şi preţuirea pe care le-a acordat-o regimul nostru democrat-popular? Bineînţeles că nu.

— Cine dintre „domni" şi-ar fi pierdut timpul cu nişte ciobani ca noi? spune cu obidă badea George Mihăiesă, cel mai vîrstnic trişcaş.

— Povesteşte-mi ceva despre viaţa dumitale din trecut, bade George, îl rog eu.

Badea George, mărunţit oleacă de bătrîneţe, albit, zîmbeşte blînd.

— Apoi despre mine ştie mai bine a vorbi Pralea al nostru. Zice de mine înainte de a ieşi eu pe scenă.

Intovărăşitul Aurel Pralea prezentatorul formaţiei, este talentul întruchipat. Vorbirea lui neaoşă, este de o neasemuită frumuseţe şi prospeţime. Dar ascultaţi-l şi dumneavoastră şi o să-mi daţi cu adevărat dreptate.

— Badea George Mihăiesă din Leşul Ilvei, om bătrîn de şăsi zeci de ani, în tinereţe a fost băiet sărac, a fost tot slugă pe la bogăi, o şezut numai la oi, pe munte, o durmit cu mîna sub cap şi cu picioarele la năclad, fără aşternut, numai pe pămîntul gol. Ş-atîta sărbătoare avea şi el cînd zicea-n trişcă şi se ingina cu păsările din codru. S-o însurat cam bătrîn ş-o luat nevastă mai tînără, pe lelea Matroana. Acum badea George e om aştruat, adică o învăţat carte şi astăzi poartă şi gazete.

— Aşa-i bade George? îl întreb curios.

— Aşa a fost viaţa mea. Da tot mi-o fost dat să apuc şi eu o altă viaţă. Pentru asta noi trişcaşii aducem toată mulţumirea noastră partidului, iubiţilor lor conducători.

Aş mai avea încă multe întrebări de pus dar badea George Mihăiesă şi ceilalţi păşesc emoţionaţi spre scenă cu trişca sub braţ. Ce să-i faci, întrecerea pentru locul întîi e aprig disputată.

LUCIAN CURSARU

Ghicitori

Dintr-un mal o sapă
Şi-o udă cu apă.
O coace pe jar
Şi-o leagă cu var.
(CĂRĂMIDA)

Din munte m-au împuşcat,
Cu ciocanul m-au pisat.
M-au copt bine în cuptoare
Şi-acum ţin blocu-n spinare.
(CIMENTUL)

Pe „Stan" cel cu capul lat,
Numai în chelie-l bat
(CUIUL)

Ia ghiciţi-o, nu-i uzină,
Insă împrăştie lumină
Şi cu drag la toţi o-mparte,
Nu din becuri, ci din carte.
(ŞCOALA)

In patru rînduri

Luîndu-şi angajamentul să depăşească planul arăturilor de vară, tractoristul Minciună Ion de la S.M.T. Budeşti l-a depăşit cu 148 la sută.

El dat-a rezultate bune
Căci a muncit cu tot avîntul,
Incît pe drept se poate spune:
Minciună... şi-a ţinut cuvîntul!

V. F.

Brigada artistică de agitaţie

Brigada artistică de agitaţie din comuna Negreşti, regiunea Iaşi, în timpul unui spectacol

UZINA şi PIINE

In beteala soarelui de August, de-a lungul unei alei lungă de aproape 200 de metri, un nou lot de semănători de cereale, fabricate de Uzinele „Vasile Roaită" din Capitală, stau gata de a fi îmbarcate în tren. Peste puţine zile, ele vor ajunge la S.M.T.-uri şi gospodării de stat. Iar în scurtă vreme, vor lucra în campania de toamnă, la însămînţatul griului, pentru pîinea din anul viitor.

Privesc muncitorii care fac ultimul control. Chipurile lor încordate, exprimă o înaltă exigenţă pentru calitate. Trimit oamenilor muncii de pe ogoare maşini de semănat moderne. Cu ajutorul lor se pot semăna nu numai cereale, ci numeroase culturi de cîmp între care şi trifoi, lucernă, mazăre şi altele. Observ că maşinile sînt mult mai frumoase ca în anii trecuţi, au chiar o notă de eleganţă tehnică.

— Şi greutatea e azi mai mică, mă informează un tehnician. Cilindrul distribuitor, cilindrul canelat, lagărul agitator şi altele sînt fabricate acum din material plastic. Unele piese sînt mai uşoare de 6–7 ori ca înainte...

Vizitez enormele hale ale uzinei, ascult trepidaţia motoarelor şi strungurilor. Stau de vorbă cu numeroşi muncitori fruntaşi — cu strungarul Anghel Mincu, cu forjorul Dumitru Arsenescu, cu montorul Dumitru Ilie, cu lăcătuşul inovator Dumitru C. Ion. Mulţi dintre ei au muncit aci şi odinioară, la fabricanul Voinea. Pe atunci însă „uzina" era doar o îngrămădire de barăci întunecoase, umede, dărăpănate. In cei 13 ani care s-au scurs de la naţionalizare – un timp relativ destul de scurt – au fost construite clădiri mari, cu geamuri uriaşe, pe unde lumina pătrunde din abundenţă, strălucitoare. S-au adus utilaje ultramoderne, cuceririle cele mai noi ale tehnicii sînt folosite în toate secţiile uzinei.

De aci pleacă anual mii de semănători de păioase şi de porumb, mii de pompe pentru irigaţii, pentru desecări şi asanări.

Nu se poate să nu încerci un sentiment de mîndrie, gîndindu-te ce uriaş salt a făcut agricultura ţării datorită sprijinului puternic al industriei noastre socialiste.

In 1938, nu aveam nici o fabrică specializată în producţia de utilaj agricol.

Azi? In afară de marea uzină de tractoare din Braşov, ne mîndrim cu aproape 20 de uzine specializate în producţia de maşini agricole.

...Privesc aici, la uzina „Vasile Roaită", construcţiile altor două noi hale, una de 4.000 mp în sectorul de fabricaţie al semănătorilor, cealaltă cu o suprafaţă de peste 5.000 mp în sectorul pompelor. Se lucrează după ultimele cerinţe ale tehnicii moderne.

Imi dau seama că se crează condiţii – de altfel ca pretutindeni în industria noastră socialistă, – ca în anii viitori volumul producţiei şi productivitatea muncii să crească neîntrerupt.

Angajamentul luat de colectivul uzinei de a da pînă la sfîrşitul anului peste plan 1.300 de semănători şi 18 tipuri de pompe de înalt nivel tehnic, dintre care 2 tipuri de pompe mari, necesare înfăptuirii marelui plan de irigaţie din ţara noastră — va fi neîndoielnic îndeplinit şi depăşit.

Muncitorii din S.M.T.-uri şi gospodării de stat, colectiviştii şi ceilalţi oameni ai muncii de pe ogoare, vor primi nu numai maşini mai multe, dar şi mai bune.

A. R.

Gheorghe Zarcu şi ai lui

Gheorghe Zarcu sau nea Gheorghe, cum îi mai spun consătenii lui, este preşedintele gospodăriei agricole colective din comuna Izbiceni, raionul Corabia, încă din 1953. Nea Gheorghe are 48 de ani, e mic de statură, iar păru-i, de culoarea argintului, parcă spune: „Multe a mai pătimit în tinereţele lui omul acesta..." Da, da. Gheorghe Zarcu a trecut prin multe necazuri şi umilinţi în anii regimului burghezo-moşieresc. A slugărit pe la diverşi moşieri ce-şi aveau pămînturile pe mereaua Izbicenilor; trăia — e vorbă a spune că trăia — cu ai săi, Elisabeta, soţie şi cei opt copii într-o casă de pămînt, acoperită cu paie. De îmbrăcat se îmbrăcau cu ţoale rupte, peticite, iar de-ale gurii, vai de ele.

— Eram aşa de sărac în vremurile acelea, îmi spuse Gheorghe Zarcu, că de atîtea lipsuri sita de cernut mălai sta cu săptămînile „spînzurată" în cui, fără trebuinţă căci nu aveam nimic pentru cernut.

Am observat că după ce a terminat de spus aceste cîteva vorbe, fruntea lui Gheorghe Zarcu începuse a se încreţi. M-a rugat apoi să nu mai aduc vorba despre ce-a fost în trecut.

— Să vorbim, tovarăşe, mă invită Gheorghe Zarcu, despre cîmpurile acestea întinse şi mănoase (eram pe arie unde gospodăria treiera grînele de pe mai bine de 1.000 de ha), care acuma sînt ale noastre. Despre bogăţiile colectivei, despre viaţa nouă şi fericită pe care o trăim toţi cei din Izbiceni (satul este colectivizat în întregime — 1.117 familii are satul şi toate sînt în gospodărie).

Şi fiindcă Gheorghe Zarcu a amintit de bogăţiile colectivei, cred că nu-i rău să pomenim în rîndurile de faţă de peste cele 800 de capete de bovine, 1.300 de oi, cele cîteva sute de porci din care 276 sînt la îngrăşat, despre cele aproape 3.000.000 lei fond de bază, precum şi despre zecile de case noi sau sutele de biciclete şi aparate de radio, care le fac celor din Izbiceni viaţa tot mai frumoasă.

Insemnări

Dar oare nenea Gheorghe Zarcu nu are niciun merit la schimbările petrecute în ultimii ani în satul Izbiceni, în viaţa oamenilor de aici? Ba da. Are şi încă foarte multe. De la dînsul însă să nu încercaţi să aflaţi că va fi în zadar.

— Atunci despre viaţa familiei dumitale, nene Gheorghe, ai putea să ne spui ceva?

— Ei, despre asta da mai merge. Insă nu despre ce-a fost în trecut. Iată, acum, în total, începu dînsul, sîntem 13 membri în familie: eu, Elisabeta, nevastă-mea, cea care lucrează acolo la gura batozei, precum şi cele 11 odrasle ale noastre. Dintre copii cea mai mare este Emilia şi e măritată aici în sat. Urmează apoi Emilian de 23 de ani. El e...

Aici nea Gheorghe întrerupse şirul povestirii. L-a chemat unul din delegaţii de batoză să-l întrebe în ce magazie să mai depozitele griul că şi cea cu o capacitate de 20 de vagoane s-a umplut. După acest „necaz" n-a mai fost chip „să-l prind" liber pe nea Gheorghe Zarcu măcar cîteva minute. Era ocupat pînă peste cap cu treburile de pe arie. L-am lăsat să-şi vadă de ele şi am rugat pe alţi colectivişti să-mi spună cît de cît despre Gheorghe Zarcu şi ai lui. Au fost destui care s-au oferit să-mi povestească. Am aflat astfel că Emilian este student în anul V la Institutul Agronomic din Craiova, că Paraschiva este farmacistă chiar în sat la Izbiceni, că Paulina, cea de 18 ani un „drăcuşor" de fată, urmează la o şcoală de asistenţi medicali de la Corabia. De asemenea, că Niculae peste un an va termina şcoala medie... „Şi ţîncul ăsta, după cîte am auzit, îmi spuse un colectivist, după ce va termina şcoala medie vrea să urmeze la o facultate. Ei, de, ce să-i faci. Acuma în vremurile noastre noi, le dă mîna şi ţăranilor să-şi facă copiii ingineri, doctori sau învăţători". „Cînd ai belşug în casă nouă zidită din cărămidă şi acoperită cu ţiglă, iar vîntul nu-ţi mai fluieră prin pod, ca în vremurile vechi, desigur că-ţi dă mîna, mai spuse un alt colectivist care venise şi el sub umbrar să se mai răcorească. Au doar atîtea înlesniri copiii noştri din partea statului numai ca să înveţe".

Multe discuţii despre trecut şi prezent s-au înfiripat în acea zi sub umbrarul de pe aria colectivei din Izbiceni. N-au fost puţini aceia care de foarte multe ori au adus vorba şi despre Gheorghe Zarcu, preşedintele lor: „E harnic şi cinstit", spuse unul, iar altul: „Cît îi ziulica de mare îl întîlneşti ba ici, ba colo, dînd un sfat, o îndrumare, ori punînd mîna la treabă". „Aşa-i nea Gheorghe al nostru, om cu tragere de inimă, care pune mult suflet pentru binele gospodăriei şi-al oamenilor". „E şi harnic şi gospodar, dar e şi un părinte bun, care-şi iubeşte familia, intră în vorbă o colectivistă în vîrstă. Colectiviştii îl respectă şi îl iubesc."

Erau aprecieri ale unor oameni, spuse cu dragoste, din inimă, la adresa preşedintelui gospodăriei lor, comunistul Gheorghe Zarcu.

GH. BACIU

● SATIRĂ ŞI UMOR ● SATIRĂ ŞI UMOR ● SATIRĂ ŞI UMOR ● SATIRĂ

Despre nişte aspersoare, un sobor de cîrtiţe şi mai multe vagoane de... dezinteres

...Erau trei oameni. Unul mai înalt, ceilalţi doi mai scunzi. In crepuscul, rămăseseră cîteva minute privind în tăcere de-a lungul cîmpiei ce cuprindea peste 200 de ha ale Staţiunii experimentale I.C.Z. Jucu – regiunea Cluj.

Intr-un timp, vorbi inginerul Ioan Abrudan, de la O.R.I.F. Cluj:

— Noi aşa zicem: Sîntem va să zică în 1 aprilie? La 1 mai, o să puteţi începe lucrările de irigaţii. Am cercetat de dimineaţă terenul împreună cu proiectantul nostru, tov. ing. Aurel Mazilu şi cu executantul lucrărilor, tov. ing. Florea Bondar. In cîteva zile aducem tot ce trebuie şi începem lucrul...

— Bine ar fi, făcu tov. Simion Romanovschi, directorul staţiunii experimentale Jucu.

— Că e nevoie mare de apă şi la grădina de legume şi la păşunea artificială, adăugă inginerul Barbu Tatomir, de la staţiune.

Intr-adevăr, începură să sosească la staţiunea experimentală numeroase autocamioane. Unele aduceau ţevi de fier. Altele aspersoare cu jet lung şi mediu; sosiră şi mai multe tractoare ce urmau să acţioneze aspersoarele. Veniră şi muncitorii, începură lucrările de amenajare a terenului.

...In dimineaţa zilei de 5 iulie, aproape toţi tovarăşii din conducerea Staţiunii experimentale I.C.Z. Jucu se adunaseră pe un diguleţ între canale, aşteptînd să se ivească apa ce urma să învioreze roşiile, ardeii şi celelalte legume din grădină şi iarba pe păşunea necesară vacilor de lapte.

Apa se ivi într-adevăr, gîlgîind spumoasă. Dar ciudat lucru: nu prea înainta de loc pe canale, pentru a se împrăştia în largul tarlalei, unde o aşteptau plantele însetate.

— Ei comedie, se miră tov. Simion Romanovschi. Aşa ceva n-am mai pomenit!

— Cum se apropie de tarla o... înghite pămîntul, parc-ar fi pus aci, dedesubt, un sorb nesăţios, confirmă şi tov. ing. Barbu Tatomir.

Peste un sfert de ceas, directorul staţiunii experimentale vorbea la telefon cu tov. ing. Ioan Abrudan de la O.R.I.F. Cluj:

— Nu merge apa, frăţioare! Nu merge. Şi doară lucrarea ne costă 474.000 lei. Başca staţiile de pompare a apei din Someş. Ba ceva mai mult: Ştiţi... ne-aţi îndemnat să dăm şi îngrăşăminte multe pe cele 200 de hectare... Că apa cu îngrăşămintele o să facă aci minuni. Iar acum, ia apă de unde nu e... Veniţi şi vedeţi ce e de făcut.

Inginerul Abrudan n-a refuzat. A... promis că o să vie, c-o să se repare lucrarea. Ba chiar a precizat:

— Nu vă neliniştiţi tovarăşi. **Totul o să fie bine...**

După multe tentative, apa pompată a binevoit în ziua de 15 iulie să mai înainteze vreo 500—600 de metri. Dar atît. S-a oprit din nou ca un cal nărăvaş şi n-a mai vrut să meargă mai departe, în ruptul capului.

— Să ştiţi că aici aveţi... cîrtiţe multe, şi-a dat cu părerea unul dintre delegaţii O.R.I.F.-ului, veniţi la faţa locului. Cîrtiţele trebuie că au făcut galerii multe şi acum apa în loc să alerge pe canale, intră în pămînt şi aleargă pe... galeriile cîrtiţelor.

— O asemenea explicaţie nu prea stă în picioare, a obiectat directorul staţiunii. Am cercetat şi noi cum stau lucrurile. Şi ce am constatat? Dumneavoastră cei din O.R.I.F., n-aţi mai executat, aşa cum prevedea planul, bazinul de acumulare a apei la capul ţevii de aducere a ei din Someş. L-aţi... tăiat din proiect, pur şi simplu, deşi în contract e prevăzut negru pe alb. Acum, apa pompată cu putere sparge pereţii canalelor imediat şi se împrăştie numai colea, uitaţi-vă, pe un hectar două. Căci nici pereţii canalelor nu-s făcuţi din lut cum trebuia, ca să ţină apa...

Inginerul Florea Bondar, sub conducerea căruia se executase lucrarea, a ţuguiat buzele, s-a făcut la faţă roşu cum e racul fiert şi a început să însemne ceva într-un carnet.

Apoi a doua zi au început din nou lucrări de refacerea canalelor. De data aceasta **cu pămînt lutos**.

...Acestea se petreceau către sfîrşitul lunei iulie şi poate mai continuă şi acum... cînd apar rîndurile de faţă.

Se pune întrebarea: nu s-ar fi putut lucra cu simţ de răspundere din capul locului, astfel ca lucrările de irigaţii să fi putut începe din vreme?

De ce a fost nevoie de hazlia poveste cu... cîrtiţele pentru a se justifica cele cîteva vagoane de dezinteres de care au dat dovadă unii tovarăşi de la O.R.I.F. Cluj?

AL. RAICU
după o corespondenţă
a tov. PETEAN VASILE

La ţintă

Desen dedicat acelor mecanizatori care în goană după hantri, fac lucrări de proastă calitate.

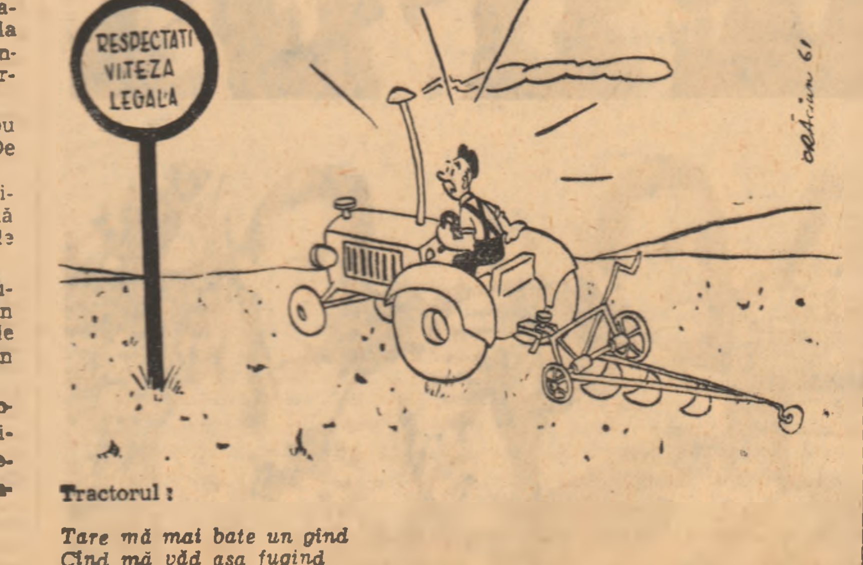

Tractorul:

Tare mă mai bate un gînd
Cînd mă văd aşa fugind
De parcă aş fi la cros
Săl arunc pe „deta" jos.

ESTE BINE SĂ ŞTIM

Culesul strugurilor de masă

Strugurii constituie fructul cel mai preţios din punct de vedere gustativ cît şi alimentar. Dar pentru atingerea acestor calităţi strugurii trebuie culeşi la un anumit moment. Acesta este atins atunci, cînd strugurii conţin 135—140 g zahăr şi 3—4 g. aciditate la litrul de must.

Practic, culesul strugurilor de masă destinaţi consumului în stare proaspătă se face succesiv, pe măsura coacerii lor, cînd sînt rumeniţi şi brumaţi, iar boabele se desprind uşor de pe pedicel.

Culesul strugurilor de masă se face pe timp frumos nu prea cald, uscat şi după ce s-a ridicat roua de pe boabe.

Tehnica culesului. **Operaţia culesului se face pe soiuri, dar spre deosebire de cei pentru vin, strugurii de masă se apucă obligatoriu cu mîna de peduncul (codiţă) şi se taie cu foarfecile sau cu briceag bine ascuţit de la locul de inserţie al coardei. Culesul strugurilor de masă începe cu cei de la baza butucului, deoarece, aceştia sînt mai bine copţi. Strugurii astfel culeşi, fără a se apuca cu mîna de boabe, se sortează, cizelează şi apoi se aşază în lădiţe mici, de 8—10 kg, în vederea expedierii lor.**

Sortarea strugurilor. Dacă strugurii n-au fost sortaţi de loc sau numai preliminar se vor sorta sub cerul liber, sau mai bine în localuri anume pregătite. Operaţia de sortare se face după formă, culoare, mărime şi soi precum şi după prezenţa numărului de boabe stricate etc.

Ambalarea (împachetarea) strugurilor. **Strugurii culeşi şi sortaţi trebuie ambalaţi imediat. Ambalarea strugurilor de masă se face în lădiţe conform Stass-urilor în vigoare, după ce în prealabil au fost spălate şi verificate la interior spre a vedea dacă nu au cuie sau asperităţi care ar putea sparge boabele. Lădiţele sau ambalajele astfel pregătite se căptuşesc la interior cu hîrtie de împachetat albă cu marginele crestate răsfrînte în afară pentru ca la umplerea lăzii să poată acoperi complet ultimul strat de struguri. Aşezarea strugurilor în lăzi se face cu mare atenţie, în rînduri cît mai strînse şi cu codiţele la interior, iar locurile goale rămase se completează cu struguri mai mici (sau cu fracţiuni de struguri) dar nici într-un caz cu boabe izolate. Umplerea lăzilor se face în aşa fel, ca ultimul strat de struguri să fie ceva mai ridicat (1,5 cm.) decît marginile lăzii, încît la fixarea capacului să sufere o uşoară presare, fără însă ca boabele să fie strivite.**

După ambalare, lăzile cu struguri se aşază în rînduri şi se etichetează pe soiuri şi calităţi în vederea transportului la locul de consum.

Transportul strugurilor de masă. După ambalare strugurii de masă trebuie transportaţi imediat la locul de consum. Pe distanţe scurte şi cu drumuri bune transportul strugurilor de masă se face cu autocamioanele sau în lipsa acestora cu ajutorul camioanelor trase de cai. Pe distanţe mari şi mai ales pentru export, transportul se face cu C.F.R. în vagoane special amenajate sau cu avionul. Ambalarea şi transportul făcute în bune condiţii evită pierderile şi deprecierea calităţii strugurilor de masă.

Ing. M. MARTIN

Pe urmele materialelor publicate

Ca urmare a apariţiei articolului intitulat **„Mai multă atenţie terminării recoltatului şi intensificării treierişului în raioanele Iaşi şi Paşcani"** secţia agricolă a sfatului popular al regiunii Iaşi, ne-a comunicat că observaţiile cuprinse în articol au fost juste. Au fost luate măsuri concrete în vederea grăbirii celor două lucrări. Rezultatele bune nu au întîrziat. La gospodăriile colective din comunele Ruginoasa, Boşteni, Strunga şi Bolţati, raionul Paşcani, de pildă, treierişul grîului a fost terminat încă de acum 2 săptămîni.

★

Intr-o sesizare făcută de corespondentul nostru Tache Vasilache, publicată în nr. 747 al ziarului nostru am arătat că deşi în comuna Cîndeşti — raionul Buhuşi — a fost prevăzută încă de la începutul anului construirea unui magazin universal al cooperativei de consum, pregătirile... bat pasul pe loc. Motivul e că inginerul constructor care trebuia să vină la faţa locului pentru a stabili amplasarea clădirii nu şi-a găsit timp pentru acest lucru, în... primele 7 luni ale anului.

Răspunzîndu-ne, sfatul popular al raionului Buhuşi, ne-a înştiinţat că s-a întocmit devizul pentru această construcţie şi... chiar a fost trimis spre aprobare la sfatul popular al regiunii Bacău. Se precizează în completare, că „în cel mai scurt timp construcţia noului magazin va fi începută".

★

„Mi se pare că au avut dreptate" s-a intitulat un foileton satiric publicat în nr. 749 al ziarului nostru, în care s-a subliniat că la S.M.T. Drăgăneşti Vlaşca, conducerea staţiunii şi comitetul sindicatului nu îi acordă atenţia cuvenită disciplinii în muncă a mecanizatorilor. Aşa se explică faptul că la acest S.M.T. unii tractorişti pleacă de la lucru nemotivat, folosind tractoarele în scopuri personale, iau benzină de la brigăzi pentru alimentarea motocicletelor proprii etc.

Din cercetările făcute la S.M.T.-Drăgăneşti-Olt, serviciul regional S.M.T. al sfatului popular al regiunii Bucureşti a ajuns la concluzia — aşa cum ni se arată într-un răspuns primit recent — că cele semnalate au fost juste. Conducerea staţiunii şi comitetul sindicatului au fost ajutate să ia măsurile ce se impun, în vederea întăririi disciplinei în muncă a tractoriştilor.

Condiţii bune de muncă şi de trai

Anul acesta, gospodăria noastră de stat a obţinut o serie de succese cu care se mîndreşte: planul de producţie la grîu a fost depăşit, a fost depăşit şi planul la orz; culturile de floarea-soarelui şi de porumb pentru boabe şi siloz sînt frumoase şi vestesc o recoltă bună; de asemenea, recolta de fructe de pe cele 60 ha de livadă se anunţă a fi bogată. Merită să adăugăm că şi planul de producţie la lapte, de la cele 166 de vaci, a fost depăşit în primele 7 luni ale anului, cu 347 hl, reducîndu-se preţul de cost cu 5 bani la litru.

Muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii noştri au muncit mai bine ca în anii trecuţi, deoarece conducerea gospodăriei şi comitetul sindicatului s-au preocupat în mai mare măsură de asigurarea unor condiţii bune de muncă şi de trai.

Intre aceste măsuri trebuie amintită preocuparea de a se termină cît mai repede construcţia a două grajduri pentru vaci începute la secţia Perieţi. La un moment dat, lucrările înaintînd încet, comitetul sindicatului i-a mobilizat pe numeroşi mecanizatori, muncitori de la grădina de legume, din sectorul pomicol şi zootehnic ca să lucreze voluntar în orele libere la transportul cărămizilor şi altor materiale. Urmarea a fost că lucrările de zidărie au progresat repede şi grajdurile au fost date în folosinţă în cinstea zilei de 23 August.

Trebuie subliniat că în acest an s-a făcut şi o revizie temeinică a instalaţiei de apă şi adăpătorilor automate din grajdurile construite anul trecut, ca şi reparaţia capitală a instalaţiei de lumină electrică. In cursul acestui an, va fi introdusă la grajduri, traducîndu-se în viaţă propunerile muncitorilor făcute la consfătuirile de producţie de la grupa sindicală a sectorului zootehnic, şi o linie de decovil, cu ajutorul căreia se vor mecaniza evacuarea gunoiului din grajd şi adusul furajelor.

Pe linia asigurării unor bune condiţii de muncă, la consfătuirile de producţie organizate în ultimele două luni, muncitorii au propus să se construiască la secţia Pădureţi încă un grajd (efectivul vacilor de lapte va ajunge la 200 de capete la sfîrşitul acestui an) o maternitate pentru viţei şi un grup social. Intervenind la Trustul regional Gostat, consiliul gospodăriei a şi asigurat mijloacele necesare realizării acestor noi obiective propuse.

Comitetul sindicatului se preocupă în mare măsură şi de buna cazare a muncitorilor permanenţi şi sezonieri. Pentru aceasta, în şedinţele consiliului gospodăriei s-a cerut să se facă reparaţii capitale dormitoarelor de la brigada Pod şi să se ia măsuri pentru amenajarea unor clădiri necesare cazării muncitorilor în bune condiţii la toate celelalte brigăzi. Această problemă a fost rezolvată în numai cîteva săptămîni.

O deosebită atenţie acordă consiliul gospodăriei şi comitetul sindicatului, funcţionării cantinelor în bune condiţii. La centrul gospodăriei, de pildă, clădirea cantinei a fost complet renovată, la bucătărie s-a introdus injector, sala de mese a fost lărgită, s-au procurat mobilier, feţe de mese, tacîmuri şi veselă nouă. La cantinele de la centru şi de la secţiile Pădureţi şi Vlăscuţ au fost amenajate grădini de legume. Cu resturile de la mese se cresc în scopul reducerii preţului de cost al mîncării şi peste 25 de porci.

La centrul gospodăriei s-a amenajat în acest an şi un bufet pentru nevoile zilnice ale muncitorilor, tehnicienilor şi funcţionarilor.

Nu este neglijată de către comitetul sindicatului nici munca culturală de masă. La clubul gospodăriei au fost aduse de curînd 150 de scaune noi, mese de şah, radio, un picup şi un televizor (un alt televizor se află la colţul roşu al secţiei Pădureţi). Colectivul muncii culturale de masă, în frunte cu responsabilul, munceşte sîrguincios pentru a se îndeplini planul de activitate al comitetului sindicatului: vizionarea în colectiv a filmelor, săptămînal, la căminul cultural, — ţinerea conferinţelor propuse în cadrul Cabinetului tehnic condus de tov. ing. Mihai C-tin, mărirea continuă a numărului de cititori la biblioteca clubului.

De curînd, 16 mulgători şi îngrijitori din sectorul zootehnic au participat şi la un interesant schimb de experienţă organizat la G.A.S. Isvoru, în legătură cu popularizarea celor mai bune metode de îngrijire şi furajare a vacilor de lapte.

Fără îndoială, mai sînt încă multe de făcut pentru continua îmbunătăţire a condiţiilor de muncă şi de trai în gospodăria noastră. De exemplu, comisiile de cantine trebuie activizate în mai mare măsură la toate cele 3 secţii ale gospodăriei, brigada de agitaţie artistică organizată la începutul anului şi care în ultimele 3—4 luni n-a mai desfăşurat nici o activitate trebuie ajutată să-şi reia munca, deoarece posibilităţi există în gospodărie etc.

Comitetul sindicatului, cu sprijinul consiliului gospodăriei şi sub îndrumarea organizaţiei de partid, se va strădui ca în cel mai scurt timp să înlăture aceste lipsuri, să-şi îmbunătăţească şi mai mult munca.

ŞERBAN ION
preşedintele comitetului sindicatului
M. TATULEA
contabil şef al gospodăriei de stat Stolnici
— regiunea Argeş

OAMENI ÎN SALOPETE

Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, raionul Fetești, a ajuns o unitate puternică, mul lateral dezvoltată. Pe cele 3.700 de ha se cultivă grîu și porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui (sute de ha irigate), legume, pomi fructiferi și viță de vie. In afară de aceasta, gospodăria are un puternic sector zootehnic: 587 de taurine, 800 de porci, 4.500 de oi, 2.100 de găini, 4.000 de rațe și gîște, 120 de stupi, un iaz de pește. Toate acestea au adus colectiviștilor anul trecut un venit bănesc de peste 4 milioane de lei.

In lupta pentru producții mari și o productivitate a muncii ridicată, gospodăria este ajutată într-o măsură crescîndă de stațiunea de mașini și tractoare. In același timp, gospodăria folosește și un mare număr de mașini și utilaje proprii. Pentru mărirea capacității transporturilor, pînă la nivelul nevoilor sale și pentru reducerea consumului mare de zile-muncă în acest sector, gospodăria și-a procurat 5 autocamioane, un bac plutitor și o șalupă. Sectorul zootehnic este deservit de o moară cu ciocane, 2 tocători mecanice pentru furaje, motopompe cu debit individual de peste 6.000 de litri de apă pe oră. In afara acestora, gospodăria folosește permanent 5—6 motopompe la grădina de legume și pe terenurile cultivate cu cereale și plante tehnice în sistem irigat. In sfîrșit, gospodăria mai are și o uzină electrică proprie cu o putere instalată de peste 50 H.P., uzină care dă forța necesară acționării mașinilor și utilajelor. Iată de ce, colectiviștii din Cocargeaua au hotărît ca pe lîngă atelierele obișnuite de fierărie, rotărie și tîmplărie, afectate brigăzii de construcții, să înființeze și un atelier mecanic dotat cu strung, bormașină, aparat de sudură, seturi de scule.

Sub îndrumarea colectivistului Ene Paul — mecanic cu o înaltă calificare — în atelier se execută reparațiile urgente, se confecționează unele piese. Anul trecut, bunăoară, mecanicii gospodăriei au făcut reparația capitală a unui autocamion. Din piese procurate de la D.C.A. ei au construit un motor pentru acționarea unei pompe aducînd unității economii de peste 30.000 de lei. In timpul campaniei de recoltare, mecanicii unității au confecționat 13 colectoare de paie și un dispozitiv pentru ridicarea șirelor. Aceste inovații au dus la economisirea unui mare număr de zile-muncă, la eliberarea a zeci de brațe de muncă care erau necesare în altă parte.

Organizarea și retribuirea muncii meseriașilor într-o asemenea gospodărie nu este o treabă ușoară. Așa după cum spunea și tov. Petre Popescu, președintele gospodăriei, de munca colectiviștilor din sectorul mecanic depind, în bună măsură, sectorul zootehnic, culturile irigate, transporturile. Ce s-ar întîmpla dacă n-ar funcționa uzina cîteva zile? Gospodăria ar rămîne fără apă pentru animale, moara cu ciocănele ar amuți și îngrășătoria ar rămîne fără uruieli. Iată de ce consiliul gospodăriei acordă cea mai mare atenție muncii mecanicilor care lucrează cu agregatele.

Cu sprijinul consiliului de conducere și sub îndrumarea organizației de partid, responsabilul atelierului mecanic a căutat și a găsit formele cele mai potrivite de organizare, evidență și retribuire a muncii pentru toți cei 26 de mecanici care au utilaje în primire.

Autocamioanele lucrează pe baza graficului de transport, iar munca șoferilor este retribuită în raport cu tona-kilometri efectuată. Motoarele stabile și uzina lucrează pe baza graficului orar, iar munca este plătită în raport cu numărul orelor de funcționare. La sfîrșitul fiecărei luni, mecanicii de la uzină și motoarele stabile decontează carburanții și celelalte materiale consumate în raport cu orele de funcționare, iar conducătorii auto, în raport cu tona-kilometri parcurși. In cazul cînd mecanicii de la motoarele stabile nu au de lucru toată ziua, ei sînt trecuți în alte sectoare de producție, unde li se calculează zilele-muncă după specificul muncii ce o efectuează. In primele cinci luni ale anului, nici unul dintre mecanici nu a realizat sub 30 de zile-muncă lunar, iar în campanie, conducătorii auto Petre Costică, Vasile Dumitru, Sima P. Ion, Nicu Stoian și Stoica S. A. care au transportat la baza de recepție Fetești cereale, au realizat fiecare cîte 38—40 de zile-muncă. Cam același număr de zile-muncă au realizat și ceilalți mecanici.

Organizarea temeinică a muncii, ținerea perfectă a evidenței consumului de materiale, îndeosebi de carburanți, și a muncii oamenilor au fost și continuă să fie temeinic urmărite de către consiliul de conducere al gospodăriei colective „7 Noiembrie". Doar și de munca celor 26 de șoferi, motoriști etc., depinde în bună măsură producția ce o dau fermele și ogoarele.

PETRE ZBÎRLEA

Arături adînci

Tractoristul fruntaș Toma Tănase executînd arături adînci la G.A.S. Tărtășești, regiunea București.

Se construiește de zor

Preocupați în permanență de creșterea numărului de animale, colectiviștii din raionul Calafat, se îngrijesc din vreme și de crearea de adăposturi corespunzătoare pentru acestea. Astfel, pînă acum s-au construit ori sînt în construcție 40 de grajduri pentru 3.000 de vite mari, 6 saivane, 24 de cotețe pentru păsări și 23 maternități pentru scroafe.

La toate aceste construcții, s-au folosit în mare parte resursele locale, realizîndu-se însemnate economii bănești.

Acordînd o mare atenție problemei construcțiilor, gospodării colective ca cele din Gîrla Mare, Moțățel, Maglavit, Gemeni, Poiana Mare etc., au reușit ca să ajungă cu lucrările în faza de finisaj.

JENI BĂCILA
corespondent

In cîteva săptămîni

Membrii tinerei gospodării colective „Pămînt desțelenit" din satul Piscu Rusului, comuna Dagița, raionul Negrești, acordă o deosebită atenție terminării la timp a construcțiilor planificate pentru acest an. Astfel, în numai cîteva săptămîni, echipa de constructori a gospodăriei a reușit să termine construcția unei magazii de cereale cu o capacitate de peste 15 vagoane.

IOAN TRIFAN
corespondent

Prin muncă voluntară

Numeroase sînt realizările obținute în ultima vreme de către membrii gospodăriei colective „Flacăra" din comuna Lița, raionul Tr. Măgurele. Printre altele, în acest an, colectiviștii au construit 6 grajduri de vite. Unul din acestea a fost ridicat prin munca voluntară a membrilor gospodăriei și îndeosebi a femeilor (la această acțiune au participat aproape 200 de colectiviste).

Executarea prin muncă voluntară a acestei construcții a adus gospodăriei o economie de 36.150 lei.

LINCA NAIDIN
corespondent

Peste 300.000 lei venit din legumicultură

Gospodăria colectivă „1907" din comuna Valea Stanciului, raionul Segarcea, cultivă anul acesta cu legume 60 ha. Pînă în prezent, din valorificarea zarzavaturilor, gospodăria a obținut un venit bănesc de peste 300.000 lei. Numai din roșiile desfăcute către stat sau pe piețele orașului Craiova și ale raionului Segarcea, s-au încasat 140.000 lei.

B. JENI
corespondent

Are posibilități de lărgire a producției zootehnice G.A.S. Rîmnicu Vîlcea?

Gospodăria agricolă de stat Rm. Vîlcea este așezată în mijlocul stațiunilor balneo-climaterice Govora, Olănești și Călimănești, de pe minunata vale a Oltului. Deși are un profil pomicol, gospodăria livrează acestor orășele însemnate cantități de carne, lapte ouă. Așadar, conducerea unității a reușit să îmbine pomicultura cu creșterea animalelor, creîndu-și un sector zootehnic care se află în plină dezvoltare.

La 2.700 de ha, din care circa 300 arabile, unitatea are peste 420 de taurine dintre care 175 de vaci de lapte, 3.400 de oi și circa 2.300 de păsări dintre care 1.000 de găini ouătoare.

În semestrul I al anului curent, paralel cu lucrările specifice pomiculturii, ca plantări, stropiri, tăieri etc., lucrări care au fost executate în condiții optime, gospodăria și-a îndeplinit planul la lapte, livrînd statului cu 14 hl mai mult decît avea planificat. Planul a fost depășit și în sectorul de creștere a tineretului taurin, iar producția de lînă pe cap de oaie a ajuns la 2 kg.

Cu toate că pămîntul este dispersat în peste 100 de trupuri, că fînurile obținute anul trecut au fost slabe, că în jurul grajdurilor nu există nici un hectar de conveier verde, gospodăria a reușit totuși să obțină unele economii la prețul de cost, ca urmare a creșterii producțiilor cît și a unei mai bune gospodăriri. Astfel, prețul de cost al litrului de lapte de vacă a fost mai mic în lunile de vară cu cîțiva bani decît în aceeași perioadă a anului trecut, ouăle au fost mai ieftine cu 10 bani bucata, față de prețul de cost planificat.

Folosind cu pricepere fiecare petec de pămînt, gospodăria a cultivat peste 56 de ha cu borceag și 40 de ha cu lucernă obținînd recolte bune la ha. În vederea asigurării unei cantități sporite de fîn, consiliul gospodăriei, valorifică iarba din livezile de pomi. În acest an s-au realizat peste 2.800 de kg de fîn uscat la ha, fapt ce i-a permis unității să aibă în stoc, în prezent, peste 45 de vagoane de fîn. Pentru a avea furaje variate, pe o suprafață de 89 de ha gospodăria a cultivat porumb pentru siloz, prevăzînd cîte 40.000 de kg de masă verde la ha, la un preț de 8 bani kg.

Așadar, după cum se vede, această gospodărie cu profil pomicol a reușit să folosească bine fondul funciar, să-și creeze bază furajeră și să-și dezvolte treptat sectorul zootehnic. G.A.S. Rm. Vîlcea și-a propus ca în anul viitor să aibă cel puțin 200 de vaci de lapte, iar la sfîrșitul lui 1965, 500 capete, în afară de tineret, oi și păsări.

Analizînd condițiile existente la G.A.S. Rm. Vîlcea și perspectivele gospodăriei, nu trebuie trecute cu vederea unele neajunsuri. În primul rînd, la numărul mare de vaci, se simte lipsa unui grajd pentru viței sau a unei creșe. Apoi fărămițarea pășunei în peste 100 de trupuri ca și lipsa terenului arabil pentru asigurarea conveierului verde în jurul grajdurilor sînt o piedică serioasă în ceea ce privește rentabilitatea sectorului zootehnic. Dispersarea terenului în trupuri mici face imposibilă amenajarea taberei de vară pentru cele peste 400 de taurine, ridică prețul de cost al fînului ca urmare a cheltuielilor de transport. De aceea, este necesar ca Trustul Gostat Argeș să analizeze posibilitatea amplasării viitoarelor grajduri ale G.A.S. Rm. Vîlcea într-un loc unde să se poată asigura un minimum de 20—30 ha conveier verde. Totodată, este necesară comasarea terenurilor în parcele mai mari care să devină mai economicoase în exploatare.

Gospodăria agricolă de stat Rm. Vîlcea, după cum spunea tov. Iliescu Marius, inginerul șef și Iordache Silvestru, contabilul șef al unității, ar putea crește mai multe păsări. Gospodăria are de acum o experiență în creșterea păsărilor și ar avea și posibilități de amenajare a adăposturilor din resurse proprii fără prea multe cheltuieli. Dar ce folos că nu are teren de amplasare a crescătoriei. Se pune întrebarea: de ce n-ar putea fi atribuit gospodăriei de stat, terenul din apropierea ei, deținut de sfatul popular al orașului Rm. Vîlcea pentru viitorul tîrg comunal? Acest teren este îngrădit cu un gard din prefabricate, este izolat de oraș și de șosea și ca atare ar fi nimerit pentru înființarea unei crescătorii de păsări. Mărirea numărului de păsări ouătoare și producerea unui număr sporit de pui ar fi numai și numai în interesul oamenilor muncii din orașul Rm. Vîlcea. Acest lucru este pe deplin posibil, deoarece de mai bine de doi ani terenul respectiv este cultivat cu porumb, iar atribuirea lui pentru tîrg comunal nu este tocmai indicată.

O analiză mai profundă a posibilităților de dezvoltare a G.A.S. Rm. Vîlcea, de către organele locale de stat și Trustul Gostat Argeș ar duce la găsirea a noi căi de mărire a capacității de producție a sectorului zootehnic al unității. G.A.S. Rm. Vîlcea poate să sporească producția de carne, lapte, ouă, lînă etc., numai în condițiile primirii unui ajutor substanțial din partea organelor locale de stat și din partea Trustului Gostat Argeș.

Z. PETRE

RECOLTATUL ROȘIILOR

Așa cum se vede în fotografie, la gospodăria de stat Roșia, regiunea București, recoltatul roșiilor este în toi

Foto: AGERPRES

Legătură cît mai strînsă între știință și producție

Făurari ai recoltelor mari

De călătorești prin cîmpia Moldovei între Tg. Frumos și Iași, privirile ți se opresc pe stînga, pe un platou luminos, bogat în lanuri, unduind leneș, greu de belșug. Sînt cîmpurile de experiență ale Stațiunii experimentale Podul Iloaiei, creată pentru a contribui la soluționarea unor importante probleme legate de creșterea producției agricole a regiunii Iași.

Despre munca cercetătorilor de la Stațiunea experimentală Podul Iloaiei se pot spune multe cuvinte de laudă. Ei desfășoară cu pricepere și răbdare o muncă migăloasă pentru a trage concluzii și a recomanda producției cele mai bune soiuri sau hibrizi de porumb pentru unitățile din zona respectivă.

Dar activitatea cercetătorilor stațiunii nu se mărginește numai la atît. Pentru a fi cît mai aproape de nevoile producției, ei îndrumă fiecare, cîte o gospodărie colectivă, ajutîndu-i pe colectiviști în aplicarea corectă a diferitelor metode recomandate de știință. In numeroase unități agricole socialiste au fost organizate cu sprijinul stațiunii, puncte de sprijin, loturi demonstrative, se țin conferințe, cursuri de specializare, diverse instructaje cu mecanizatorii, cultivatorii de porumb etc.

Pe lotul demonstrativ de la gospodăria colectivă din Liteni, bunăoară, se fac experiențe cu doze de îngrășăminte, se experimentează distanța de semănat și se încearcă cele mai indicate soiuri și hibrizi pentru nordul Moldovei. Astfel de loturi, organizate de I.C.A.R. Podul Iloaiei, există în foarte multe unități agricole socialiste: la G.A.S.-rile Murgeni sau Secueni, la gospodăriile agricole colective din Popești, Dumești, Hărpănești, Lețcani, Holm, Podul Iloaiei, Romînești etc.

Pe lotul demonstrativ de porumb de la gospodăria colectivă Podul Iloaiei, îndrumat de inginerul Petre Chirion, s-a obținut, de asemenea, o producție medie de [illegible] kg porumb boabe la ha, pe cînd producția medie pe gospodărie a fost de numai [illegible] kg boabe.

Astfel de experiențe făcute sub permanenta îndrumare a cercetătorilor stațiunii ajută pe oamenii muncii din unitățile socialiste să cunoască practic însemnătatea diferitelor metode științifice și să lupte pentru aplicarea lor.

DANA CIGUSIEVICI

Un ajutor prețios

Gospodăria noastră se află la 20 km. de Iași, avînd terenuri prielnice pentru cultura viței de vie și a pomilor fructiferi. Urmînd îndemnul organelor locale de partid și de stat noi am dezvoltat an de an, pe lîngă celelalte sectoare de producție, și viti-pomicultura.

In prezent, gospodăria noastră are 40 ha de vie și 200 ha cu pomi fructiferi. In ceea ce privește recoltele de struguri și fructe obținute, trebuie să mărturisesc că nu întotdeauna am fost mulțumiți de rezultate. Anul trecut am avut prilejul să ne convingem că avem posibilități mult mai mari de sporire a producției viti-pomicole dacă lucrăm pămîntul în mod cît mai științific.

In 1960 am încheiat cu Stațiunea experimentală I.C.H.V. de la Copou-Iași o convenție hotărînd înființarea a 2 loturi demonstrative în cadrul gospodăriei noastre; unul în suprafață de 1,5 ha la vie și altul de 10 ha la pomi. Pe aceste loturi am aplicat întreg complexul de măsuri potrivit îndrumărilor date de specialiștii stațiunii. Lotul pomicol a fost împărțit în patru parcele de cîte 2,5 ha fiecare. La cules, am obținut pe loturile demonstrative producții mai mari decît în cultura mare.

Cu ajutorul loturilor demonstrative ne-am putut da seama practic de foloasele pe care le aduce aplicarea metodelor înaintate în viti-pomicultură.

În anul acesta colectiviștii noștri au aplicat la brigăzi o mare parte din măsurile experimentate pe cele 2 loturi. Am dat mai multe îngrășăminte atît la vie cît și la pomi; de asemenea, pe întreaga suprafață cu vie am executat în primăvara aceasta tăierile corect întocmai ca pe lot; la fel, lucrările în verde, stropitul contra manei și celelalte măsuri.

ION BOBU
președintele gospodăriei colective „7 Noiembrie", comuna Comarna, regiunea Iași

Una dintre fruntașe

La gospodăria agricolă de stat Grabăț, regiunea Banat, se acordă o atenție deosebită sectorului zootehnic. În clișeu una din mulgătoarele fruntașe, Ecaterina Weismüller.

Rezultate cu care ne mîndrim

Colectivul de muncă al gospodăriei noastre de stat, la îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, s-a străduit să îndeplinească cu cinste angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August.

La fiecare din secțiile gospodăriei noastre, întrecerea socialistă a luat un mare avînt, muncitorii, tehnicienii și inginerii străduindu-se să obțină rezultate cît mai bune în producție. Faptul că la consfătuirile de producție organizate în cadrul grupelor sindicale s-au analizat cu spirit de răspundere, cu regularitate, stadiul lucrărilor și au fost popularizate cele mai bune rezultate obținute și fruntașii în producție, a contribuit la crearea unei atmosfere de mare însuflețire pentru a întîmpina marea sărbătoare a poporului nostru, cu succese pilduitoare.

Trebuie amintit în primul rînd că recoltatul celor 70 de ha cu grîu a fost efectuat în numai 5 zile, obținîndu-se o producție mai mare cu 400 kg la ha față de cel planificat; de asemenea, la ovăzul pentru boabe, la cartofii de vară, la trifoi și lucernă recoltele strînse la timp au fost mai mari decît cele planificate. Și producția de porumb cultivat pe 200 ha și întreținut cu grijă la timp, promite anul acesta o recoltă foarte bună.

În întrecerea socialistă mecanizatorii gospodăriei s-au străduit să termine pînă în seara zilei de 21 august și arăturile adînci de vară, pe 150 de ha; ei au desfundat totodată, la adîncimea de 60 cm o suprafață de 10 ha, din cele 38 ha planificate pentru pepiniere pomicole și viticole (de pe acum, gospodăria noastră ia măsuri în vederea asigurării altoitului și plantării în 1962 a 33 ha cu 5.300.000 vițe, față de 28 ha cu 4.480.000 vițe, cît s-au realizat în acest an).

S-au executat cu mare grijă și lucrările în pepiniera viticolă, care anul acesta a fost mărită cu 10 ha, față de 1960. Evaluările făcute de către inginerii gospodăriei arată că în pepinieră vom obține peste 45 la sută vițe de calitatea I-a (față de 37 la sută planificat). Aceleași aprecieri cu privire la atenția ce s-a acordat lucrărilor de întreținere, se pot face și dacă ne referim la plantația de portaltoi, pe o suprafață de 118 ha.

De curînd, în gospodăria noastră a început culesul strugurilor pentru masă. In cinstea zilei de 23 August, muncitorii noștri au și livrat peste 10.000 kg din cele 632 tone contractate de către gospodărie (deși unele parcele de vie au fost anul acesta bătute de grindină și deși am avut de luptat dîrz împotriva atacului de mană și oidium, prin lucrările de întreținere executate la vreme, s-a asigurat o recoltă bună de struguri).

Trebuie subliniat că în cinstea zilei de 23 August și în alte sectoare de activitate s-au obținut succese de seamă. Astfel, a fost terminată la 20 august hruba de la secția Gușoeni, cu o capacitate de 50 de vagoane de vin; s-a terminat instalarea spalierelor din beton pe 13,5 ha cu vie anul al II-lea; s-a construit și dat în folosință o cisternă cu o capacitate de 3 vagoane necesară depozitării păcurii de care e nevoie la distileria gospodăriei.

Analizînd stadiul îndeplinirii angajamentelor noastre luate în cinstea zilei de 23 August, colectivul nostru de muncă a putut constata cu bucurie că a realizat în primele 7 luni ale anului o economie de 280.000 lei (față de 250.000 lei cît prevedea angajamentul. Beneficiul gospodăriei în această perioadă este de 480.000 lei, față de cel planificat de 406.000 lei, planul de livrare la zi fiind realizat în procent de 134 la sută).

La gazeta de perete și la panoul de onoare de la centrul gospodăriei au apărut numele a numeroși fruntași în producție, care au muncit cu avînt pentru obținerea rezultatelor de mai sus. Printre aceștia trebuie menționat tractoristul Glonț Mihai, maiștrii pepinieriști Popescu Marin, Dude Andrei și Duțu Ilie, și maiștrii viticoli Tăbîrțoiu Ion, Rusu Alexandru și Dovleac Ion.

Hotărîți să traducă în viață importantele sarcini trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 31 iunie—1 iulie 1961, ce revin și gospodăriei noastre, colectivul nostru de muncă se pregătește intens în momentul de față pentru recoltatul mare al celor 600 ha cu vii și pentru lucrările de vinificație din acest an.

ION ASLAN
directorul gospodăriei de stat Drăgășani, regiunea Argeș

Cîteva aspecte ale eficienței economice în creșterea animalelor

Directivele Congresului al III-lea al partidului, cît și recenta plenară a C.C. al P.M.R. acordă o deosebită atenție creșterii continue și în ritm susținut a productivității muncii în toate ramurile producției materiale, inclusiv în agricultură.

Lărgirea continuă a sectorului socialist-cooperatist al agriculturii, dezvoltarea multilaterală și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, sînt factori importanți care vor contribui la reducerea consumului de muncă pe unitatea de produs.

Sporirea productivității muncii în creșterea animalelor depinde, în primul rînd, de ritmul creșterii producției, de productivitatea materialului zootehnic. Animalele mai productive primesc, ce-i drept, o hrănire și o îngrijire mai bună. Cheltuielile materiale și de muncă pe cap de animal sînt, deci, mai ridicate, dar, în schimb, valoarea producției realizate le compensează din plin.

Sporind consumul mediu anual cu 395 de unități nutritive, cunoscuta gospodărie colectivă din Palazu Mare — regiunea Dobrogea — a mărit într-un an producția de lapte pe cap de vacă cu 470 de litri. Aceasta a făcut ca la litrul de lapte numărul de unități nutritive să scadă cu 6 la sută, prețul de cost cu 12 la sută, iar productivitatea muncii pe îngrijitor să crească cu 19,3 la sută. Ca urmare, veniturile fermei au sporit de la 16,05 la 21,10 la sută. Aceasta înseamnă că la o sută de lei cheltuiți, ferma a adus un venit de 21,10 lei față de 16,05 lei cît adusese cu un an în urmă.

În cazul cînd printr-o atentă hrănire, îngrijire și adăpostire a animalelor se realizează o producție mai mare pe cap de animal cu aceleași cheltuieli de producție, productivitatea muncii este și mai mare. Astfel, la gospodăria colectivă „Pompiliu Ștefu" din comuna Mihai Viteazu, regiunea Dobrogea, cheltuielile anuale pentru întreținerea unei scroafe au fost în 1957 de 1.916 lei, iar costul unui purcel înțărcat de 231,35 lei. În 1960 cheltuielile pe cap de scroafă au fost aproximativ aceleași (1.926 lei), dar prin creșterea numărului mediu de purcei înțărcați de la 10,3 la 12,6 capete, costul unui purcel înțărcat s-a redus la 152,80 lei sau cu 34 la sută. Aceasta își are explicația în faptul că o dată cu mărirea producției animale, productivitatea muncii sau, cu alte cuvinte, producția obținută în unitatea de timp a crescut în anul 1960 cu 22,3 la sută față de anul 1957. Aceste exemple demonstrează că măsurile luate și metodele folosite în vederea sporirii producției medii, duc, în același timp, la creșterea productivității muncii, la scăderea prețului de cost și la mărirea veniturilor din creșterea animalelor.

Baza realizării unor producții mari pe cap de animal o constituie asigurarea unei alimentații raționale cu furaje din sortimente variate, în tot cursul anului.

Îmbunătățind structura rației furajere prin mărirea numărului de sortimente, gospodăria colectivă din Odobeasca, raionul Roșiori de Vede, a sporit producția anuală de lapte pe cap de vacă furajată cu 788 de litri. Ca urmare și a acestui fapt, prețul de cost al litrului de lapte a scăzut cu 0,21 lei, iar la suta de lei cheltuiți ferma a adus gospodăriei un venit net de peste 10 ori mai mare.

Multe gospodării agricole colective urmăresc scăderea consumului de muncă pe unitatea de produs nu pe calea obținerii unei producții medii sporite, ci prin reducerea numărului de îngrijitori, prin mărirea normelor de deservire. Cînd mărirea normei de deservire nu are o motivare tehnică ea duce la rezultate contrarii celor urmărite, deoarece, în acest caz, îngrijitorul nu poate să execute în bune condiții îngrijirea animalelor pe care le are în primire. Procedînd la reducerea numărului de îngrijitori, gospodăria colectivă Palazu Mare s-a trezit în anii trecuți cu o scădere a producției de ouă pe cap de pasăre. În scripte apare însă o însemnată creștere a productivității muncii, creștere ce nu putea fi reală.

La ferma de porcine a gospodăriei colective „Mihai Viteazu" din aceeași regiune, s-a constatat o situație oarecum inversă: valoarea producției realizate în anul 1959 a sporit cu 193,1 la sută față de anul 1957, dar numărul de îngrijitori a crescut cu 325 la sută. Ca urmare a acestei situații, productivitatea muncii pe un îngrijitor a scăzut cu 31,1 la sută. Explicația acestei scăderi a productivității muncii constă în faptul că numărul de îngrijitori a sporit în măsură mai mare decît creșterea valorii producției animale obținute la ferma de porcine.

Cele două exemple demonstrează că nivelul productivității muncii este influențat de reducerea numărului de îngrijitori și, în acest caz, se înregistrează o creștere nereală a productivității muncii, precum și de sporire a numărului de îngrijitori în măsură mai mare decît creșterea valorii producției obținute, situație în care productivitatea muncii scade.

În concluzie, este necesar ca mărirea productivității muncii să se realizeze, în primul rînd, prin sporirea producției animale, care trebuie să depășească procentul de creștere al numărului de îngrijitori.

În vederea sporirii productivității muncii în zootehnie, este recomandabil ca gospodăriile agricole colective să-și îndrepte atenția spre creșterea diferitelor specii și categorii de animale în funcție de condițiile naturale și economice ce-i sînt proprii. Este bine ca gospodăriile colective să urmărească îngrășarea unui număr cît mai mare de purcei pe cap de scroafă fătătoare. Practica de a valorifica purceii imediat după înțărcare s-a dovedit a fi nerentabilă, deoarece valoarea producției realizate este mai scăzută, iar prețul de cost este mai ridicat decît în cazul cînd purceii sînt puși la îngrășat. Rezultatele obținute de un număr de 6 gospodării agricole colective din diferite regiuni ale țării, unde I.C.Z. a studiat acest aspect, au arătat că în anii cînd gospodăriile au îngrășat un număr mic de purcei din prăsilă proprie sau nu au îngrășat de loc, s-a înregistrat o pierdere de 3,6 la sută. Atunci cînd gospodăriile au practicat îngrășarea unui număr mai mare de purcei înțărcați, veniturile au crescut la 28,2 la sută. Aceasta își are explicația în faptul că productivitatea muncii a sporit în cazul al doilea, ca urmare a creșterii valorii producției obținute în fermele de porci. Producția de carne obținută la o sută de unități nutritive consumate a crescut de la 11,9 kg în primul caz la 15 kg în al doilea caz.

Introducerea unor metode noi, contribuie în mare măsură la sporirea producției animale, la creșterea productivității muncii. De exemplu, prin folosirea în hrana animalelor a antibioticelor (vitaurom, penfurin, furadicil, aurex etc.) se realizează sporuri de producție ridicate, care duc, în ultimă instanță, la reducerea prețului de cost. Prin folosirea antibioticelor sporul în greutate vie la tineretul porcin crește cu pînă la 30 la sută, la tineretul avicol cu pînă la 13 la sută, producția de ouă cu circa 12 la sută, iar mortalitatea la tineret se reduce cu 10—14 la sută.

Mecanizarea lucrărilor din fermele zootehnice ușurează mult munca îngrijitorilor și ridică în mod simțitor productivitatea muncii. De exemplu, prin introducerea adăpatului automat productivitatea muncii se mărește cu 5—8 la sută în fermele de vaci de lapte și cu 4—10 la sută în maternitățile de scroafe.

Fără îndoială că sînt metode multiple pentru mărirea productivității muncii în fermele de animale din gospodăriile agricole colective. Este însă nevoie ca gospodăriile colective să-și organizeze mai bine procesul de producție și de muncă din ferme, să folosească pe scară mai largă metodele înaintate de hrănire, îngrijire și adăpostire, să urmărească îndeaproape procesul de reproducție al animalelor, să mecanizeze lucrările grele din sectorul zootehnic și să ridice nivelul de calificare al îngrijitorilor de animale. Acestea vor duce în mod sigur la creșterea producției animale și a productivității muncii, la reducerea prețului de cost și la ridicarea veniturilor fermelor, factori importanți în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

Ing. FL. CIOCOIU
cercetător științific principal la I.C.Z. București

Zilnic peste 550 litri de lapte

După cultura cerealelor, zootehnia este una din principalele ramuri de producție care aduce membrilor gospodăriei colective „Progresul", din comuna Făcăeni, raionul Fetești, importante venituri bănești. În cadrul acestui sector, ferma de taurine ocupă un loc de frunte. Astfel, în prezent gospodăria are în proprietate obștească 414 taurine, din care 138 vaci de lapte. Numai în ultimele luni au fost procurate 48 de vaci și juninci, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului să mai fie cumpărate alte 82 de capete. O preocupare de seamă pentru colectiviști o constituie și îmbunătățirea calitativă a efectivelor, ridicarea productivității acestora. În acest scop, s-a creat un nucleu de selecție care să asigure o prăsilă cu valoare zootehnică cît mai ridicată.

Acordînd toată atenția bunei furajări și îngrijiri a animalelor, în momentul de față vacile din nucleul de selecție dau o producție zilnică de 10-14 litri de lapte. Producții mult mai mari decît în anii trecuți dau și celelalte vaci. Urmare a sporirii producției, gospodăria predă zilnic la I.C.I.L. cîte 550-600 litri de lapte în contul contractului.

În buna îngrijire și hrănire a vacilor se evidențiază colectiviștii Ion Croitoru, Tudor S. Stan, Ion Niță și Aurel Crăciun.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent

Pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor militariste de la Bonn

Ultimele zile au fost marcate cu noi fapte care dovedesc că în timp ce Uniunea Sovietică, R. D. Germană și celelalte țări socialiste depun eforturi stăruitoare pentru a se ajunge la o soluționare pe cale pașnică a problemei germane, cercurile revanșarde de la Bonn, cu sprijinul fățiș al puterilor ocidentale, se dedau la diferite provocări și amenințări menite să inveninneze atmosfera internațională și să primejduiască pacea. Zi de zi autoritățile de la Bonn, cu binecuvîntarea stăpînilor lor și folosind sectorul occidental al Berlinului, organizează și dirijează noi acțiuni provocatoare îndreptate împotriva R. D. Germane și a altor țări socialiste. Astfel, a fost interzisă în mod samavolnic organizația vest-berlineză a P.S.U.G.; în noaptea spre 24 august au fost organizate în două locuri provocări la granița dintre Capitala R.D.G. și Berlinul occidental. Din șirul provocărilor organizate din Berlinul occidental face parte și acțiunea unui grup de huligani care au deschis focul împotriva poliției populare de la granița Berlinului democrat, ca și brutalitățile săvîrșite de poliția lui Brandt împotriva populației din Berlinul occidental care și-a exprimat dorința de a vizita sectorul democratic al Berlinului. Acționind din ordinul autorităților de ocupație occidentale, poliția din Berlinul occidental a hotărît să închidă centrele pentru eliberarea autorizațiilor cetățenilor din Berlinul occidental pentru vizitarea Capitalei R. D. Germane. Totodată cetățenii din Berlinul occidental care au depus cereri pentru obținerea unor astfel de autorizații au fost maltratați de grupuri de huligani.

Sprijinul tot mai fățiș pe care puterile occidentale îl acordă amestecului ilegal și inadmisibil al R.F.G. în treburile Berlinului occidental este, de asemenea, dovedit de numeroase fapte. Un rol important în această privință îl au coridoarele aeriene care, potrivit înțelegerii realizată în 1945, au fost acordate S.U.A., Angliei și Franței pentru asigurarea nevoilor garnizoanelor lor militare. Dar aceste coridoare sînt din ce în ce mai mult folosite pentru trimiterea din R.F.G. în Berlinul occidental a tot felul de revanșarzi, elemente extremiste, sabotori, spioni și diversioniști cu scopul precis de a desfășura activități subversive împotriva R.D.G. și a altor țări socialiste.

Dar, așa cum spune o veche zicală, cîinii latră, caravana trece. Oricît se zvîrcolesc militariștii vest-germani și cei care-i susțin, guvernul și poporul R. D. Germane continuă să aplice cu calm și fermitate măsurile luate în vederea apărării suveranității și securității țării lor. Populația din R. D. Germană acordă tot sprijinul său și înconjoară cu toată simpatia sa pe cei care apără securitatea granițelor statului lor muncitoresc-țărănesc. În același timp, în rîndul opiniei publice mondiale se înmulțesc glasurile care cer puterilor occidentale ca să renunțe la politica de amenințări și provocări și să pășească pe calea rațiunii, pe calea soluționării juste și imediate a problemei germane.

În lumina faptelor devine și mai evidentă necesitatea de a se încheia cît mai grabnic, așa cum au propus Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, Tratatul de pace cu Germania, rezolvîndu-se în acest fel o problemă esențială pentru pacea și securitatea în Europa.

După demisia președintelui Braziliei

Janio Quadros a demisionat din postul de președinte al Braziliei. După propria sa mărturisire, el a plecat din acest mare post de conducere din cauza presiunilor exercitate asupra lui „din interiorul țării și din afară". Și, neputînd din această pricină să-și continue eforturile pentru consolidarea independenței economice și politice a țării sale, a preferat să demisioneze.

Politica pe care președintele Quadros a încercat s-o ducă în folosul țării sale nu a fost pe placul reacțiunii braziliene și Washingtonului. Imperialiștii nord-americani au fost „nemulțumiți" de refuzul guvernului Quadros de a sprijini manevrele împotriva Cubei revoluționare și de măsurile luate de guvernul brazilian în vederea normalizării relațiilor cu Uniunea Sovietică și cu alte țări ale lagărului socialist. Coadă de topor a imperialiștilor, reacțiunea internă din Brazilia în frunte cu guvernatorul statului Guanabara, Carlos Lacerda, a dezlănțuit o campanie împotriva președintelui Quadros, în scopul murdar al schimbării politicii externe a Braziliei, în scopul aservirii țării față de cercurile monopoliste nord-americane, Agenția Prensa Latina precizează chiar că Lacerda este sprijinit numai de cercurile care sînt gata să acționeze sub presiunea Departamentului de Stat al S.U.A.

Ceea ce s-a petrecut și se petrece în Brazilia a umplut de mînie poporul din această țară a Americii Latine. La Rio de Janeiro mii de cetățeni au umplut străzile principale cerînd revenirea în fruntea țării a lui Janio Quadros. Asemenea manifestații au avut loc și în alte orașe.

Partidul Comunist din Brazilia, credincios intereselor poporului, a declarat prin conducătorul său, tov. Luis Carlos Prestes că „singura soluție constituțională și democratică corespunzătoare voinței poporului este ca puterea să fie predată vicepreședintelui Joao Goulart". Conducătorul Partidului Comunist din Brazilia a subliniat totodată că transferarea împuternicirilor prezidențiale lui Ranieri Mazzili, președintele Camerei Deputaților, nu constituie o rezolvare eficace a crizei și nu asigură normalizarea situației creată după demisia președintelui Quadros. „Carlos Lacerdo, asasinul lui Getulio Vargos, a fost din nou un instrument al reacțiunii și imperialismului în încercarea de a frîna dezvoltarea democratică a țării noastre" a spus Prestes. Conducătorul Partidului Comunist din Brazilia a declarat că regretă că președintele Quadros a preferat să-și dea demisia în loc ca, bizuindu-se ferm pe masele populare, să se împotrivească grupurilor complotiste. El a spus în continuare că poporul trebuie să se mobilizeze și să bareze drumul reacțiunii. În acest scop diferite organizații sindicale din Brazilia au hotărît să declare grevă în sprijinul cererilor cu privire la înapoierea președintelui Janio Quadros. Uniunea Națională a Studenților din Brazilia, care numără peste 100.000 de studenți, a declarat grevă după ce omul reacțiunii Ranieli Mazzili a format un nou guvern.

Forțele sănătoase ale poporului în frunte cu Partidul Comunist din Brazilia susțin ca Joao Goulart să preia postul de președinte al Braziliei. După cum anunță corespondentul din Rio de Janeiro al agenției Associated Press, De Andrate, unul din conducătorii Partidului Muncitoresc din Brazilia, a declarat că în cazul cînd clica militaristă a cărei căpetenie e ministrul de război Odylle Deny îl va împiedica pe Joao Goulart să preia postul de președinte, Partidul Muncitoresc din Brazilia va forma, posibil, la Porto Alegre, în Brazilia de Sud, un guvern condus de Goulart.

Poporul brazilian veghează ca țara să nu fie aruncată în brațele dușmanilor ei și luptă cu hotărîre împotriva acestora. Manifestațiile de protest împotriva forțelor reacțiunii au loc în toată țara.

SPORT

Au început întrecerile competiției sportive de masă „Cupa Agriculturii"

De cîteva săptămîni, s-a dat startul în prima etapă a marii competiții sportive de masă **„Cupa Agriculturii"**, — competiție deschisă oamenilor muncii din mediul sătesc. După cum am anunțat, ediția 1961 (a 3-a) a **Cupei Agriculturii"**, care este organizată de Consiliul General U.C.F.S. și C.C. al U.T.M., se desfășoară în toate regiunile din țară. De asemenea, în programul întrecerilor acestei populare competiții au fost incluse noi discipline sportive, cum sînt: **oina, gimnastica, ciclismul și handbalul.** În total, regulamentul competiției prevede 9 discipline sportive. Adică, pe lingă cele arătate mai sus, în program mai sînt prevăzute întreceri la disciplinele: **atletism, volei, fotbal, popice și trîntă.**

Din informările primite de pe teren, aflăm că în prezent, în mare parte din comunele și satele din țară au început întrecerile din prima etapă, care se bucură de un deosebit interes în rîndurile colectiviștilor și ale muncitorilor din gospodăriile agricole de stat și de la stațiunile de mașini și tractoare. Iată, de altfel, cîteva date privitoare la aceste întreceri:

40.000 DE CONCURENȚI ÎN REGIUNEA DOBROGEA

Întrecerile sportive din cadrul ediției 1961 a **„Cupei Agriculturii"** au fost primite cu mult interes de oamenii muncii din comunele și satele regiunii Dobrogea. Încă din primele zile s-au înscris pe listele participanților numeroși tineri și tinere. Comisia regională de organizare are prevăzut să antreneze în întreceri un număr de 40.000 de concurenți.

După formarea comisei regionale și a comisiilor raionale de organizare a competiției s-a trecut la instruirea președinților de asociații sportive și a activiștilor sportivi din mediul sătesc, care și-au făcut cîte un plan minuțios de activitate. De asemenea, au fost alcătuite centrele de comune, unde vor avea loc întrecerile din etapa a 2-a. Astfel, zilele trecute s-a dat startul primelor întreceri sportive.

De un frumos succes s-au bucurat întrecerile de fotbal, volei, popice, trîntă, ciclism, organizate în comunele Horia, Dorobanțu, Cerna, Luncavița, Traianu, la care au participat numeroși colectiviști, mecanizatori și muncitori din gospodăriile agricole de stat. În special, întrecerile de fotbal, volei și trîntă au oferit dispute pasionante.

În vederea bunei desfășurări a concursurilor sportive în multe comune și sate membrii asociațiilor sportive au trecut la amenajarea de noi terenuri și baze sportive, precum și la înființarea unor noi echipe sportive.

ÎNTRECERILE DIN COMUNELE RAIONULUI CALARAȘI

Cu mult interes au fost primite întrecerile sportive din cadrul **„Cupei Agriculturii"** și în comunele din raionul Călărași. De pildă, la concursurile organizate recent în comuna Cuza Vodă, au fost prezenți peste 3000 de colectiviști. Aici au avut loc concursuri de atletism, ciclism, popice, volei, fotbal și handbal, la care s-au întrecut tineri și tinere din comunele și satele Ceacu, Cunești Cacomeanca, Dragalina și Cuza Vodă.

La întrecerile de atletism, s-au remarcat tinerii **Petre Nicolescu, Ion Alecu, Dumitru Avisalon, Dumitru Ghica, Radu Hîrșie, Dumitru Zaharia, Nicolae Ghibu,** care au participat la probele de 100 m. 400 m, săritură în înălțime și lungime. O comportare bună a avut și echipa masculină de volei a colectiviștilor din Cuza Vodă, din rîndurile căreia s-au remarcat: **C. Macrea, I. Fulga, I. Negheru.**

Concursul de popice a fost cîștigat de echipa colectiviștilor din comuna Ceacu. La ciclism, pe primele locuri s-au clasat: **Radu Avisalon, Ion Alecu, Dumitru Popa,** ca și concurentele **Elena Istrati, Olga Stoichiță.**

Numeroși concurenți au participat și la întrecerile organizate în comuna Modelu. Aici, au fost prezenți sportivi și sportive din comunele Călărașii Vechi, Dichiseni, Modelu, Cuza Vodă, Roseți, Ceacu. În program au figurat jocuri de fotbal (unde cea mai bună s-a dovedit echipa din Cuza Vodă, meciuri de handbal, (primele locuri fiind acupate de echipele din Cuza Vodă) ca și jocuri de volei, unde s-a remarcat echipa masculină a colectiviștilor din comuna Modelu.

★

În raionul Călărași, mai stau încă o serie de comune unde nu s-a organizat pînă în prezent nici un concurs în cadrul acestei competiții sportive de masă. La fel stau lucrurile și în alte raioane din regiunea București sau alte regiuni din țară. Comisiile regionale ca și comisiile raionale de organizare a „Cupei **Agriculturii"** vor trebui să ia de îndată măsurile necesare pentru organizarea și buna desfășurare a întrecerilor din cadrul acestei importante competiții sportive.

M. LERESCU

Din Uniunea Sovietică

Urmașii lui Oziornîi

Istoria de mai jos a început acum treisprezece ani pe locul de baștină al vestitului cultivator de porumb Mark Oziornîi.

Era în anul 1948. Pe un lot de 10 hectare, Mark Oziornîi a obținut cîte 208,6 chintale de știuleți de porumb. Într-o bună zi, Oziornîi a venit la directorul școlii din sat, Feodor Bondari, și i-a spus:

— Am venit să-mi dai o mînă de ajutor. Avem nevoie de mult găinaț pentru îngrășarea suplimentară a culturilor. Poate ne dai pionierii să ne ajute să-l stringem de prin curțile oamenilor.

— Să-i întrebăm, i-a răspuns directorul.

Ce s-au mai bucurat copiii! Cum să nu-l ajute ei pe „unchiul Mark"?. Așa a început prietenia dintre bătrinul cultivator de porumb și pionierii din Mișurino.

Acum nu-și mai aduce nimeni aminte cine anume a venit cu ideea să se organizeze o echipă de pionieri cultivatori de porumb, care să se ia la întrecere cu Mark Oziornîi. În echipă au intrat cei mai buni și cei mai harnici pionieri din clasa a șasea.

Oziornîi urmărea îndeaproape munca și invățătura copiilor, venea adesea la ei la școală și pe lotul care le fusese repartizat, le arăta cum trebuie pregătit terenul pentru însămînțare, cum se aleg epocile optime de însămînțare și cum se întrețin culturile.

În anul acela echipa de pionieri a obținut o recoltă bună: 91,23 chintale de știuleți de porumb pe un lot de 0,5 ha.

De mult au terminat școala primii membri ai echipei. Locul lor l-au luat în fiecare an alți copii. Vreme de zece ani echipa a lucrat mînă-n mînă cu Mark Oziornîi. Dar în anul 1958, „unchiul Mark" a închis ochii pentru totdeauna. Însă scînteia pe care a iscat-o el în inimile tovarășilor săi de muncă, în inimile discipolilor săi nu s-a stins.

Comitetul de conducere al colhozului „Partizanul Roșu" a pus la dispoziția pionierilor un lot de pămînt de 10 ha și mijloacele tehnice necesare. Șefa de echipă Ana Stara din colhoz s-a oferit să conducă lecțiile teoretice și practice ale elevilor. Așa a luat naștere școala urmașilor lui Oziornîi.

Anul acesta primăvara a întîrziat. Abia în luna mai s-a încălzit vremea și s-a putut începe semănatul. Tinerii urmași ai lui Oziornîi au pregătit solul și au tratat semințele după metoda dascălului lor. Încă din iarnă ei au împrăștiat cîte 12 tone de gunoi, putrezit la hectar, au sortat semințele și le-au tratat cu germisan, hexacloran și fosfobacterin. Toate acestea le-au făcut sub conducerea Anei Stara.

Alături de lotul „Mark Oziornîi" al echipei de elevi din clasa a șasea s-au rezervat alte două mici loturi de cîte un ar. Aici lucrează două grupe conduse de elevele Ala Gorlova și Valia Șuti. Acesta este laboratorul științific al echipei, pe care se fac experiențe agrotehnice. Elevii studiază influența pe care o exercită asupra recoltei la hectar diferite îngrășăminte minerale și fac observații asupra dezvoltării plantelor. Micii cercetători lucrează cu o deosebită pasiune.

Parcă n-a trecut cine știe ce mult timp de cînd a luat ființă școala urmașilor lui Oziornîi, dar deja s-au găsit mulți care să le urmeze exemplul.

În fiecare zi sosesc la școală scrisori trimise din toate colțurile țării: „După exemplul vostru, am organizat și noi o școală a urmașilor lui Oziornîi, scriu, de pildă, pionierii din Cernigov. Dar nu știm cu ce să începem. Sfătuiți-ne". Pionierii din Stavropol propun să se ia la întrecere pentru obținerea de recolte mari de porumb. Asemenea scrisori sînt multe.

Urmașii lui Mark Oziornîi pun stăpînire pe tainele naturii, pregătindu-se să devină maiștri ai recoltelor mari.

I. BABIKOV

În documentare la prietenii din R. P. Ungară

De curînd s-au înapoiat din R.P. Ungară 25 de tovarăși — cadre didactice de la Institutul Agronomic din Timișoara, Baza Academiei, ingineri agronomi și președinți din gospodării colective, care au făcut o excursie de documentare științifică în problema ameliorării sărăturilor. Excursia a fost organizată de către Filiala A.S.I.T. Banat, prin O.N.T. Timișoara. Deplasarea s-a făcut cu autocarul pe ruta Debrețin, Mișkoltz, Eggert, Budapesta, lacul Balaton și la înapoiere prin Szolnok.

Grupul de excursioniști romîni a străbătut întreaga regiune Hortobagy în care sărăturile și solurile sărăturate ocupă sute de mii de jugăre cadastrale. Aceste soluri, altă dată aproape în întregime neproductive, sînt transformate astăzi în terenuri fertile pe care se obțin recolte bogate. Pusta Hortobagy devine o regiune cu agricultură socialistă intensivă.

Întreaga pustă Hortobagy este acum un adevărat șantier agricol. Pretutindeni escavatoarele scot din subsol un material calcaros pentru ameliorare iar mașinile îl împrăștie.

Lămuririle date de către cercetătorii maghiari precum și schimbul de păreri care a avut loc, au constituit pentru excursioniștii romîni un minunat prilej de documentare științifică, de cimentare a legăturilor de colaborare cu oamenii de știință din țara vecină și prietenă.

Prof. dr. ing. C. V. OPREA
președintele Secției de științe agricole filiala A.S.I.T. Banat

Amestec de porumb siloz cu paie

Într-un articol cu titlul de mai sus, publicat în ziarul „Selskaia Jîzni" nr. 195 din 18 august a.c., profesorul A. Zubrilin, șeful secției de însilozare și tehnologia furajelor a Institutului zootehnic unional de cercetări științifice, recomandă însilozarea paielor în amestec cu porumb-siloz. Această metodă de valorificare a paielor a fost încercată în numeroase colhozuri și sovhozuri din Uniunea Sovietică. Autorul citează cazul sovhozului „Altai" din raionul Tabunsk, regiunea Altai, unde astfel de experiențe s-au făcut încă din 1956. În 1958, au fost însilozate 15 mii tone de porumb verde amestecat cu paie, iar în 1959 — 17 mii de tone. Pînă în 1959, însilozarea s-a făcut în gropi, iar de atunci pe sol (la suprafață).

Metoda are numeroase avantaje: adăugînd circa 150 kg. paie tocate la o tonă de porumb verde (cu 80—85 la sută umiditate) se poate ridica valoarea nutritivă a silozului cu 20—25 la sută, se reduce aciditatea relativă a acestuia și se micșorează prețul de cost al furajului pe unitatea nutritivă. O primă condiție a bunei reușite o constituie tocarea (mărunțirea) paielor, iar în al doilea rînd încorporarea lor în masa verde în așa fel încît să nu rămînă aer; de aceea, silozul trebuie îndesat cît mai bine cu tractorul, pe măsură ce stratul de amestec se îngroașă.

Pe sol se va pune un strat gros de paie cam de 50 cm., iar peste acesta unul de siloz; după ce acest prim strat este bine îndesat, peste el se așează cel puțin 50 cm grosime nutreț verde, apoi 5 cm. paie etc.

Să organizăm temeinic reproducția ovinelor

(Urmare din pag. 1)

ritm foarte rapid. În acest an sarcina este de a se însămînța artificial în întreaga țară 3,5 milioane oi, din care 1.300.000 oi cu spermă diluată. Rezultatele obținute în anii trecuți în această direcție, au dovedit superioritatea practică a acestei metode prin calitatea produșilor rezultați. Despre aceasta vorbesc atotgrăitor rezultatele obținute de către gospodăriile agricole colective din regiunile Oltenia, Galați, Dobrogea, Ploiești, Cluj, Crișana, Banat etc., unde mare parte din oi au fost însămînțate cu spermă de la berbeci Merinos de Stavropol importați din U.R.S.S. sau Merinos de Palas.

În acest an, calitatea berbecilor din centrele și stațiunile de însămînțări s-a îmbunătățit și mai mult, ceea ce constituie o garanție că se va ridica și mai mult calitatea produșilor.

Trebue subliniat că deși s-au luat măsurile necesare pentru desfășurarea însămînțărilor artificiale în cele mai bune condiții tehnice și organizatorice, din păcate mai sînt unele regiuni unde încă nu au fost rezolvate toate sarcinile din planul de lucrări întocmit. Astfel, în regiunile București, Oltenia, Iași, Mureș-Autonomă Maghiară și Craiova, în acțiunea de castrare a berbecilor necorespunzători s-au înregistrat deficiențe de organizare, fapt ce a făcut ca în turmele de oi să mai existe și la această dată, berbeci de calitate inferioară. De asemenea, în unele regiuni și raioane organizarea punctelor și stațiunilor de însămînțări artificiale este încă neterminată.

Amintim inginerilor și tehnicienilor zootehniști din regiunile rămase în urmă cu pregătirile necesare că sarcinile privind însămînțările artificiale la oi trebuie îndeplinite cu toată grija. În acest scop este indicat ca, pînă la 15 septembrie — data începerii campaniei de însămînțări artificiale la oi — să fie revăzut modul în care au fost îndeplinite măsurile stabilite în planul fiecărei regiuni și raion. Principala atenție trebuie acordată problemei castrării berbecilor necorespunzători, în primul rînd pe raza de activitate a centrelor și stațiunilor de însămînțări artificiale.

De asemenea este necesar ca organele zoo-veterinare să revizuiască îndeaproape modul de organizare al punctelor și stațiunilor de însămînțări artificiale, iar acolo unde acestea nu sînt organizate să se ia măsuri imediate pentru asigurarea tuturor condițiilor necesare înființării și funcționării acestora. Pentru a asigura îndeplinirea planului de însămînțări la oi, o problemă care trebuie rezolvată cu multă atenție, este organizarea punctelor și stațiunilor pe pășunile din apropierea comunelor.

Cooperativele de producție schimbă fața satului maghiar

Cei care cutreieră satele din Ungaria rămîn uimiți de uriașele transformări care au avut loc în ultima vreme în agricultură și în viața țărănimii muncitoare. Transformările acestea devin și mai evidente dacă comparăm actuala situație cu perioada de dinainte de eliberare. Nu e mult de cînd satele din Ungaria trăiau în completă mizerie, de cînd majoritatea țăranilor își duceau zilele ca slugi sau zilieri.

În vechea Ungarie minoritatea exploatatoare se lăfăia în conacele ciocoiești și milioane de țărani se căciuleau în fața grofilor. Din cele 16 milioane de iugăre de pămînt arabil al țării noastre, șapte milioane și jumătate erau în posesia marilor latifundiari uzurpatori. Restul revenea la două milioane și jumătate de țărani, iar trei milioane de țărani nu aveau nici un petec de pămînt. Nu întîmplător în trecut patria noastră era cunoscută drept „țara celor trei milioane de calici".

Să luăm de exemplu satul Sárrétudvar, care avea în trecut 5.000 de suflete. Dintre aceștia, trei mii își duceau existența ca zilieri sau muncitori sezonieri. Existau familii care timp de zece ani nu au tăiat nici un porc. Mulți țărani mîncau luni de-a rîndul doar zeamă lungă. Consumul lunar de zahăr pe cap de locuitor era sub o sută de grame și la fiecare o sută de noi născuți reveneau douăzeci de sugari morți. T.B.C.-ul, rahitismul și scorbutul decimau populația satelor. Principalul aliment al țăranilor muncitori era mălaiul, carne se mînca rar de tot, fructe niciodată. Locuințele sărăcăcioase, întunecoase ale argaților, se înșirau în jurul castelului trufaș și înzorzonat. Moșierul era atotstăpîn asupra pămîntului și asupra rodului muncii slugilor.

Nu era mai bună nici viața țărănimii cu pămînt puțin. Aceștia se luptau din greu cu impozitele, cu băncile, zeci de mii de mici gospodării țărănești se ruinau, erau date la licitație. Au fost scoase la mezat pînă și casele în care locuiau familiile de țărani nevoiași.

Acesta a fost trecutul.

De atunci s-au scurs mai bine de 16 ani. În această perioadă, patria noastră a trecut prin mari transformări istorice. S-a schimbat felul de viață al țărănimii. Cel mai mare eveniment al perioadei de după eliberare este reforma agrară, care a reparat o nedreptate strigătoare la cer, îndeplinind dorința seculară a țărănimii noastre. 642.342 familii de țărani au primit 3.258.700 jugăre de pămînt. Uriașe transformări au avut loc în conștiința țăranilor, satul a pornit pe calea socialismului.

În anul 1948, în urma înființării gospodăriilor de stat și a stațiunilor de mașini și tractoare, în mintea țăranilor s-a înfiripat ideea cooperativizării. Din ce în ce mai mulți țărani muncitori și-au unit forțele, sădind arborele cooperativizării care astăzi a și devenit un uriaș copac roditor cu frunzișuri dese, pe care cresc minunate fructe dulci, asigurînd viața mai fericită a gospodarilor colectiviști.

Chiar dacă au existat greutăți, chiar dacă drumul nu a fost întotdeauna drept și netezit, el a fost totuși un drum ascendent. Astăzi, mai mult de 95 la sută din pămîntul arabil al țării aparține sectorului socialist. 79 la sută din pămîntul arabil este lucrat azi de colectiviști, iar numărul țăranilor colectiviști întrece 1.200.000 de suflete.

Odată cu schimbarea formei de viață și a producției țărănești s-au dezvoltat și forțele de producție. În satul vechii Ungarii mașinile agricole constituiau o raritate; ba mai mult, țăranii se și temeau de mașină, deoarece deseori, datorită mașinii, argații își pierdeau slujba. Astăzi utilajul agricol constituie o adevărată binefacere pentru țărani. Astăzi este cu totul firesc ca autocamioanele, tractoarele, batozele și alte mașini agricole să-i ajute pe țărani pe tarlalele cooperativizate.

Extrem de mult s-a dezvoltat și știința agricolă. Universitatea de științe agricole și școlile superioare pregătesc zeci de mii de fii ai țăranilor; zeci de institute și stațiuni de cercetări și experimentări științifice contribuie la ridicarea și avîntul agriculturii ungare. Din ce în ce mai mulți specialiști din agricultură trăiesc în mijlocul țăranilor ajutînd la organizarea producției agricole.

Pe vremuri, irigarea Cîmpiei Tisa era doar un vis. Astăzi, canalul principal din Est străbate întreaga regiune de dincolo de Tisa. Perdele de păduri apără terenurile, pluguri pentru rigole lucrează la îmbunătățirea solurilor sărăturate, instalații de irigare udă plantațiile de orez, acest nou domeniu de activitate al gospodăriilor țărănești.

La avîntul creșterii animalelor contribuie noile metode, rețeaua de medici veterinari, întreg sistemul veterinar, însămînțările artificiale, rețeaua de incubatoare și multe altele.

S-a schimbat și aspectul general al regiunilor. Industrializarea a dat un nou colorit plaiurilor patriei. Marile construcții de la Sztálinváros, marea uzină siderurgică dunăreană (Dunai Vasmű), Combinatul de aluminiu de la Inota, marile construcții de la Tiszapalkonya și din împrejurimile orașului Vác, fabrica de mașini miniere din Kiskunfélegyháza și alte obiective industriale au creat posibilități de lucru, ridicînd nivelul de trai al oamenilor muncii. Aproape întreaga țară este azi electrificată.

Cultura se răspîndește tot mai mult la sate. Am lichidat analfabetismul. Copiii noștri învață azi în școli de opt ani. Literatura, matematica, știința se însușesc la un nivel înalt. În numeroase orașe și sate s-au deschis școli medii; în prezent a devenit un lucru firesc și cotidian ca țăranii să citească, să se distreze. Pentru aceasta li s-au creat toate posibilitățile: mii de biblioteci, cinematografe sătești și cămine culturale contribuie la culturalizarea maselor. Astăzi populația rurală iubitoare de cultură și distracții are la dispoziție două milioane de aparate de radio și milioane de exemplare de ziare.

S-a schimbat și situația sanitară a satului. Spitalele nu-și mai închid porțile în fața oamenilor muncii, cum s-a întîmplat în trecut. Sute de mii de oameni ai muncii din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri se bucură de asistență medicală gratuită. Colectiviștii primesc de asemenea asistență medicală în caz de boală. Astăzi avem medici în mai toate satele.

Mari transformări s-au petrecut și în conștiința oamenilor. Țăranul care acum intră la oficialități nu-și mai pleacă ochii, nu-și mai mototolește șapca în mîini, ci se consideră stăpîn în propria sa țară. Țăranii conduc cooperativele de producție, munca sfaturilor populare, iau parte la rezolvarea tuturor treburilor obștești și de stat. Îi găsim peste tot unde se decid treburile țării.

Sub conducerea Partidului Socialist Muncitoresc Ungar, în cadrul alianței muncitorești-țărănești, se rezolvă problema ridicării satului. Țăranul maghiar nu mai este exploatat, obidit și disprețuit. Întreg poporul din R. P. Ungară merge, alături de celelalte popoare constructoare ale socialismului, pe drumul unei ascensiuni și bunăstări continue.

GALI SANDOR
redactor al ziarului
„Szabad Föld

Deținători de oi!

Unitățile D. C. A. achiziționează orice cantități de lînă la prețuri avantajoase.

Valorificați surplusurile de lînă prin unitățile D. C. A. sau prin achizitorii D. C. A. din comune și sate.

Valorificînd prin D. C. A. surplusurile de lînă, vă asigurați venituri importante.

„Crescători!

Puteți realiza venituri sporite pentru gospodăria voastră, dacă contractați vițele prin oficiile zonale ale Întreprinderii de Stat pentru Aprovizionarea cu Animale de Reproducție — I.S.A.A.R. — care oferă avansuri bănești prețuri bune la preluare, precum și alte avantaje.

I.S.A.A.R.-ul contractează toate vițelele, chiar de la naștere, indiferent de rasă.

GOSPODĂRII AGRICOLE COLECTIVE
ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRI AGRICOLE!

Procurați-vă vaci, vițele și oi prin oficiile zonale ale I.S.A.A.R.-ului, care vă asigură livrarea de animale de înaltă valoare zootehnică, la prețuri avantajoase".

VACILE DE MARE PRODUCTIVITATE
ASIGURĂ VENITURI IMPORTANTE

Cultivatori de in fuior

- **Recoltați inul de fuior, cînd tulpinile au culoarea galbenă verzue, culoarea lămîii**
- Sortați-le la recoltare și predați-le pe calități la centrele de recepție spre a putea obține

cîștiguri mari

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"